

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
องค์การบริหารส่วนตำบลอำเภง

พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๑
(เพิ่มเติม ฉบับที่ ๑)

พ.ศ.๒๕๕๙

องค์การบริหารส่วนตำบลอำเภง
อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร

คำนำ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าแพง ระยะ 5 ปี (2557 – 2561) (เพิ่มเติม ฉบับที่ ๑) พ.ศ.๒๕๕๙ จัดทำขึ้นเพื่อปรับปรุงวิสัยทัศน์และพันธกิจ ที่ได้กำหนดไว้ และเป็นแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าแพง เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคตให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ และนโยบายการพัฒนาท้องถิ่น

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เป็นการวางรากฐานการพัฒนาท้องถิ่นในระยะยาวให้สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างรู้เท่าทันโลกสร้างระบบคุ้มครองความมั่นคงทางสังคมโดยการพัฒนาคุณภาพคนและกระบวนการเรียนรู้ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน เพื่อสร้างคุณค่าที่ดีในสังคมบนพื้นฐานของการอนุรักษ์วัฒนธรรมและเอกลักษณ์ท้องถิ่นและใช้เป็นทิศทางในการกำหนดกรอบการพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ ของทางราชการในการพัฒนางานองค์การอย่างเป็นระบบ ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ทั้งนี้เพื่อให้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและสนองความต้องการของประชาชนช่วยให้เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาท้องถิ่นโดยสามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนารั้งนี้ มุ่งที่ผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาเป็นสำคัญ แต่การที่จะประสบความสำเร็จทุกประการได้ตามที่วางยุทธศาสตร์ไว้ ก็ขึ้นอยู่กับคณะผู้บริหารได้นำแนวทางและยุทธศาสตร์ไปใช้ให้เกิดผลทางการบริหารในอนาคตต่อไป

คณะผู้จัดทำ
มิถุนายน 2559

เรื่อง

หน้า

1. หลักการและเหตุผล	1
2. สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	4
3. การวิเคราะห์ศักยภาพและการพัฒนาท้องถิ่น	18
4. วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา	35
5. ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น	40
6. การนำยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล	44

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง
เรื่อง การใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง
ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๑) เพิ่มเติมฉบับที่ ๑
(พ.ศ.๒๕๕๙)

ด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง ได้ดำเนินการทบทวนและจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๑) เป็นกรอบและทิศทางในการพัฒนาตำบล เป็นไปตามกระบวนการ / ขั้นตอนของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่น โดยผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง และได้รับการอนุมัติ จากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง สมัยสามัญ สมัยที่ ๒ / ๒๕๕๖ ครั้งที่ ๑ ประจำปี พ.ศ.๒๕๕๖ เมื่อวันศุกร์ ที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๖ เรียบร้อยแล้ว

อาศัยอำนาจตาม ข้อ ๑๖ (๔) แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ จึงประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๑) องค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายอร่าม สุนทรขึ้น)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง

บทที่ 1

หลักการและเหตุผล

ตำบลอำแพง มีลักษณะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม สภาพดินเป็นดินกรวดปนทราย ดินโคลนไม่อุ้มน้ำ สภาพอากาศร้อนชื้นตลอดทั้งปี สภาพการตั้งบ้านเรือนตั้งอยู่ตามบริเวณริมแม่น้ำลำคลองเป็นส่วนใหญ่ และกระจายไปตามพื้นที่ทำกิน ประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของตำบลประกอบด้วย มะม่วง มะพร้าว ข้าว แก้วมังกร นาข้าว นอกจากนี้ยังมีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เช่น การเลี้ยงกุ้ง การเลี้ยงปลาสด เป็นต้น

มีเนื้อที่ โดยประมาณ 22.51 ตารางกิโลเมตร (จำนวน 11,404 ไร่) มีถนนลาดยางและถนน คสล. ที่ใช้เป็นถนนสายหลัก ที่ส่วนราชการสร้างขึ้น จำนวน 4 เส้นทาง

1. ถนนสายสวนส้มเนรมิต (เลียบบคลองชลประทาน/คันพูนัง)
2. ถนนสายบ้านท่าแร่
3. ถนนสายไพรสมณต์
4. ถนนสายร่วมใจพัฒนา

มีถนนสายรอง เป็นถนนลูกรังจำนวนมาก ใช้เป็นเส้นทางคมนาคมของประชาชนแต่ก็ยังไม่ได้มาตรฐานเท่าที่ควร

มีลำคลองในพื้นที่จำนวนมาก ทั้งที่ผ่านจากตำบลใกล้เคียงเป็นทางผ่านของน้ำ สภาพปัจจุบันคลองเริ่มมีวัชพืช และสิ่งปฏิกูล ต่างๆ ทั้งที่เกิดโดยธรรมชาติและเกิดจากมนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งมีพื้นที่ ที่เริ่มมีการอุดตันเป็นบางส่วน ทำให้การระบายน้ำไม่สะดวก เกิดการตตะกอนและเริ่มเน่าเสีย และยังก่อให้เกิดปัญหาน้ำท่วมตามมาอีก

นอกจากนี้ตำบลอำแพง ยังเป็นพื้นที่ที่มีโครงการต่างๆ ตามพระดำริฯ และตามนโยบายของรัฐบาลอีกหลายโครงการ เช่น โครงการสายใยรักแห่งครอบครัว โครงการพุทธมณฑลจังหวัดสมุทรสาคร โครงการศูนย์ 3 วัย สานสายใยรักแห่งครอบครัว เป็นต้น

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่าสภาพเศรษฐกิจและสังคมของตำบลอำแพง มาจากภาคพื้นทางการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งปัจจุบันเกษตรกรรมมีปัญหา ราคาพืช - ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ ไม่มีตลาดรองรับ ราคาวัตถุดิบทางการผลิตสูงขึ้น ปัจจัยในการผลิตสูงขึ้น ผลไม้ ผลผลิตตกต่ำ ซึ่งมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย เช่น สภาพดินเสื่อมโทรม น้ำเน่าเสีย มีการใช้สารเคมีในการเกษตร ได้แก่ ปุ๋ยเคมี สารกำจัดศัตรูพืช สารกำจัดวัชพืช จำนวนมากจนเกินไป

จากปัญหาดังกล่าว ทำให้เกิดปัญหามากมายทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านแหล่งน้ำ ด้านสาธารณสุข และด้านโครงสร้างพื้นฐาน จากปัญหาข้างต้นและประกอบกับรัฐบาลมีนโยบายได้สั่งการให้จัดทำแผนพัฒนาและจัดทำแผนยุทธศาสตร์ในทุกระดับ ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น โดยได้วางยุทธศาสตร์การพัฒนาให้มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกัน เพื่อประสิทธิภาพและการบริหารแบบบูรณาการโดยทุกหน่วยงานมีส่วนร่วมและมีผู้รับผิดชอบ

ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดประชาชน และเชื่อมโยงกับพื้นที่มากที่สุด จึงได้กำหนดการจัดทำแผนพัฒนาในทุกระยะ ทั้งแผนพัฒนาสามปี แผนปฏิบัติการ ซึ่งแผนงานและโครงการต่างๆ จะประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพได้ ต้องอาศัยความร่วมมือกันของทุกภาคส่วน และการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง และของส่วนราชการ

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนารั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง ได้จัดทำขึ้นโดยผ่านกระบวนการทำประชาคมหมู่บ้าน ซึ่งได้ระดมปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจริงและอาจเกิดขึ้นในอนาคตมาประมวลและวิเคราะห์สภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) แผนและยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง กลุ่มที่ 2 และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสมุทรสาคร และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอบ้านแพ้ว กำหนดจัดทำเป็น

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง ซึ่งกำหนดระยะเวลา 5 ปี ระหว่างปี พ.ศ. 2557 - 2561 องค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง ได้วางยุทธศาสตร์การพัฒนาออกเป็นภารกิจ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาสวัสดิการสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

แนวทางที่ 1 การรักษาความสงบเรียบร้อยของท้องถิ่น

แนวทางที่ 2 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

แนวทางที่ 3 การสร้างสังคมให้มีความเข้มแข็ง

แนวทางที่ 4 การบริหารจัดการด้านสังคมสงเคราะห์ เพิ่มความเข้มแข็งให้สถาบันครอบครัว และยกระดับคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และผู้ติดเชื้อเอดส์

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการศึกษา

แนวทางที่ 1 การบริหารจัดการองค์การการศึกษาและองค์ความรู้ทั้งในและนอกระบบ

แนวทางที่ 2 การส่งเสริมการเรียนรู้ การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและพัฒนาสื่อการเรียนการสอน

แนวทางที่ 3 การส่งเสริมการพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาสาธารณสุข กีฬา และนันทนาการ

แนวทางที่ 1 การบริหารจัดการองค์การและพัฒนาระบบบริการสาธารณสุข

แนวทางที่ 2 การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกัน ควบคุม โรคติดต่อ โรคไม่ติดต่อและการฟื้นฟูสุขภาพ

แนวทางที่ 3 การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

แนวทางที่ 4 การส่งเสริมและสนับสนุนด้านสุขภาพเด็ก เยาวชน สตรี อนามัยแม่และเด็ก วัยเจริญพันธุ์ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส

แนวทางที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาเพื่อสุขภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ 1 การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางที่ 2 การส่งเสริมการสนับสนุนการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางที่ 1 การวางผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดิน

แนวทางที่ 2 การพัฒนาคมนาคมและการขนส่ง

แนวทางที่ 3 การศึกษา พัฒนา ปรับปรุงโครงสร้างระบบคมนาคมสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาเศรษฐกิจ

แนวทางที่ 1 ส่งเสริม สนับสนุนการประกอบอาชีพ และพัฒนาศักยภาพกลุ่มอาชีพ

แนวทางที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางครัวโลกในด้านการเกษตร และด้านการประมง น้ำ
จืด

แนวทางที่ 3 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

แนวทางที่ 4 ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาการเมือง การบริหาร

แนวทางที่ 1 การส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

แนวทางที่ 2 ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด
สมุทรสาครทุกระดับอย่างต่อเนื่อง

แนวทางที่ 3 ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้นำท้องถิ่น

แนวทางที่ 4 พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การศาสนาและวัฒนธรรมท้องถิ่น

แนวทางที่ 1 การสนับสนุนด้านการศาสนา

แนวทางที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น

บทที่ 2

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานสำคัญของท้องถิ่น ตำบลอำแพง

1. สภาพทั่วไป

1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง ตั้งอยู่เลขที่ 26 หมู่ที่ 5 ตำบลอำแพง อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร 74120 ได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ในปี พ.ศ.2540 ซึ่งเป็นการยกฐานะจากสภาตำบล ในครั้งที่ 3 โดยมีผลการเป็นองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2540 เป็นต้นมา อยู่ห่างจากอำเภอบ้านแพ้วประมาณ 18 กิโลเมตร และอยู่ห่างจากศาลากลางจังหวัดสมุทรสาครประมาณ 15 กิโลเมตร โดยมีรถโดยสารประจำทางวิ่งผ่าน ถนนสายสวนส้มเนรมิต ผ่านหน้าที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง

1.2 อาณาเขตตำบลอำแพง

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลสวนส้ม	อำเภอบ้านแพ้ว	จังหวัดสมุทรสาคร
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลบ้านเกาะ	อำเภอมือง	จังหวัดสมุทรสาคร
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับแม่น้ำท่าจีน		จังหวัดสมุทรสาคร
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลหลักสาม	อำเภอบ้านแพ้ว	จังหวัดสมุทรสาคร

1.3 เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง จัดมีพื้นที่รับผิดชอบในเขตตำบล โดยรวมประมาณ 11,404 ไร่ หรือประมาณ 22.51 ตารางกิโลเมตร แบ่งเขตการปกครองเป็น 7 หมู่บ้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

- หมู่ที่ 1 บ้านช่องสาร
- หมู่ที่ 2 บ้านท้ายบ้านปากคลอง
- หมู่ที่ 3 บ้านในท่าเนื้อ
- หมู่ที่ 4 บ้านท่าเนื้อ
- หมู่ที่ 5 บ้านคลองหลวง
- หมู่ที่ 6 บ้านเจริญสุข
- หมู่ที่ 7 บ้านคลองตาข่า

1.4 ส่วนราชการ ,วัด และสำนักสงฆ์ ในท้องถิ่น

- โรงเรียน จำนวน 4 โรงเรียน คือ โรงเรียนทีปังกรวิทยาพัฒน์(วัดสุนทรสถิต)ในพระราชูปถัมภ์ฯ , โรงเรียนบ้านคลองหลวง ,โรงเรียนบ้านเจริญสุข และโรงเรียนวัดอภัยนารามราษฎร์บำรุง
- สถานีอนามัย จำนวน 2 แห่ง คือ สถานีอนามัยบ้านช่องสาร และสถานีอนามัยบ้านท่าแร่
- วัด จำนวน 2 แห่ง คือ วัดสุนทรสถิต (อำแพง) และ วัดอภัยนารามราษฎร์บำรุง

1.5 ประชากร

ประชากรตามสถิติการทะเบียนราษฎร ข้อมูล ณ มีนาคม 2559 ประชากรทั้งสิ้น 6,552 คน แยกเป็นชาย 3,192 คน หญิง 3,360 คน จำนวนครัวเรือน 1,668 ครัวเรือน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร			พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	ชื่อผู้ใหญ่บ้าน
			ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)		
1	บ้านช่องสาร	72	151	143	294	286	นายชาติชาย พัดเย็น
2	บ้านท้ายบ้านปากคลอง	333	643	693	1,336	1,373	นายปิยวัช โตแดง
3	บ้านในท่าเนื้อ	227	396	473	869	990	นายวิชัย มาสวัสดิ์
4	บ้านท่าเนื้อ	122	254	251	505	1,752	นายจันทร์ สุขสายันต์
5	บ้านคลองหลวง	459	873	881	1,754	3,153	นายรัตนอุบล วงษ์วรรณรัตน์
6	บ้านเจริญสุข	211	403	417	820	1,618	กำนันทองปลิว ผ่องใส
7	บ้านคลองตาข่า	244	472	502	974	2,232	นายประดิษฐ์ ทับไกร
รวม		1,668	3,192	3,360	6,552	11,404	

หมายเหตุ * ข้อมูลจำนวนประชากร จาก อำเภอบ้านแพ้ว ข้อมูล ณ มีนาคม 2559

1.6 แหล่งท่องเที่ยว

มีแหล่งท่องเที่ยว เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ จำนวน 1 แห่ง คือ พุทธมณฑลจังหวัดสมุทรสาคร (สวนป่าเฉลิมพระเกียรติ) ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 2 ต.อำแพง อ.บ้านแพ้ว จ.สมุทรสาคร มีพื้นที่ 143 ไร่ 85 ตารางวา

1.7 ระบบคมนาคม / การสื่อสาร

ตำบลอำแพงมีเส้นทางคมนาคมติดต่อกับตำบลและอำเภอ หรือจังหวัด ได้ 2 ทาง คือทางบกและทางน้ำ ซึ่งปัจจุบันการจราจรทางน้ำไม่เป็นที่นิยมใช้ ส่วนการจราจรทางบก มีรถโดยสารประจำทาง 1 สาย วิ่งเวลา 05.00 – 19.30 น. วิ่งจาก เขต ตำบลสวนส้ม ผ่านเขต หมู่ที่ 2 ,3 และ 5 ผ่านหน้า ที่ทำการ องค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง เข้าจังหวัดสมุทรสาคร

การสื่อสาร ตำบลอำแพง มีโทรศัพท์ส่วนบุคคล และโทรศัพท์สาธารณะ ใช้โดยติดตั้งที่ หมู่ 2, 3, 4, 5, 6 และ หมู่ 7

1.8 ระบบสาธารณูปโภค

ตำบลอำแพง ทั้ง 7 หมู่บ้าน มีระบบประปาหมู่บ้านครบทุกหมู่บ้าน มีน้ำอุปโภคบริโภคเพียงพอกับความต้องการของชาวบ้าน โดยมีบ่อประปาร่วมทั้งหมดในตำบล รวม 13 บ่อ ซึ่งแต่ละหมู่บ้านจะบริหารจัดการเก็บและบริการโดยคณะกรรมการหมู่บ้านแต่ละหมู่ และมีระบบไฟฟ้ามีใช้ครบทุกหลังคาเรือน

2. ข้อมูลเฉพาะ

ประวัติความเป็นมาและวิวัฒนาการชุมชน

จากคำบอกเล่า เดิมทีตำบลอำเภอนั้นเดิมแบ่งเป็นหมู่บ้านทั้งหมด 13 หมู่บ้าน ต่อมาก็มีการรวมหมู่บ้านเข้าเหลือแค่ 7 หมู่บ้าน และเมื่อสมัยที่จังหวัดสมุทรสาครได้มีการยุบจังหวัดรวมกับจังหวัดธนบุรีนั้น ตำบลอำเภอก็ได้ถูกยุบรวมกับตำบลสวนส้มด้วย และในสมัยที่นายวิรัช พึ่งสุนทร เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ทำเรื่องขอแยกจังหวัดสมุทรสาครออกมาตั้งเป็นจังหวัดตามเดิม ตำบลอำเภอก็ได้แยกจากตำบลสวนส้มเหมือนกันทำให้มีตำบลอำเภจนถึงปัจจุบัน

ทำเนียบผู้ปกครองตำบลอำแพง (กำนัน) เท่าที่ทราบและมีปรากฏเป็นหลักฐานและจากการบอกเล่าดังนี้

1. ชุนอำแพงพิจารณ์ (นายตุ้ม พยุงกิจ)
2. นายกวย (ประดิษฐ์) กายจนโกคิน
3. นายประกอบ ทรงลักษณ์
4. นายดำ วรณชนะ
5. นายประยงค์ วรณชนะ
6. นายจำเริญ มรรคเจริญ
7. นายวิเชียร วงษ์วรรณรัตน์
8. นายทองปลิว ผ่องใส (คนปัจจุบัน)

3. สภาพทางเศรษฐกิจ

3.1 อาชีพ

อาชีพหลักของชาวตำบลอำแพงส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพ ด้านการเกษตร และรับจ้าง

1. การเกษตร
 - ทำนาข้าว ทำสวนมะพร้าว มะม่วง แก้วมังกร ข่า พุทรา และอื่นๆ
 - การเลี้ยงปลา เช่น ปลาหมอ ปลาแรด ปลาสลิด ปลาดุก กบ และอื่นๆ
2. รับจ้างทั่วไป และอาชีพอื่นๆ

พื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ ประชาชนประกอบอาชีพเกษตรกรรมมักใช้ อาหารปลากุ้ง สำเร็จรูป สารเคมีในการเร่งผลผลิต ยาปราบศัตรูพืช และยาฆ่าแมลง ทำให้สารเคมีเกิดการสะสมและตกค้างตามพื้นดิน ที่ทำการเกษตรและถูกระบายลงสู่แหล่งน้ำต่าง ๆ ในธรรมชาติ ที่ประชาชนในเขตตำบลอำแพงใช้ในการอุปโภค และมีความจำเป็นที่ต้องเตรียมแผนการบูรณาการสิ่งแวดล้อม เพื่อวางแผนทางแก้ไขเรื่องเหตุดังกล่าวเป็นการเฉพาะ

3.2 หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

- ธนาคาร	-	แห่ง	โรงแรม	-	แห่ง
- ปั้มน้ำมันและก๊าซ	1	แห่ง	โรงงานอุตสาหกรรม	2	แห่ง
- โรงสี	2	แห่ง	โรงเลี้ยงไก่ระบบปิด	-	แห่ง
- กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต มีการจัดตั้งทั้ง 7 หมู่					

4.สภาพสังคม

4.1 การศึกษา

- จำนวนห้องสมุดหรือสถานที่อ่านหนังสือในหมู่บ้าน 7 แห่ง (ทุกหมู่บ้าน)
- ตำบลอำเภอมีจำนวนสถานศึกษา ครู อาจารย์ นักเรียน ดังนี้

ชื่อสถานศึกษา	จำนวนนักเรียน													รวม	ครู - อาจารย์	เจ้าหน้าที่
	เด็กเล็ก	อนุบาล 1	อนุบาล 2	อนุบาล 3	ประถม 1	ประถม 2	ประถม 3	ประถม 4	ประถม 5	ประถม 6	มัธยม 1	มัธยม 2	มัธยม 3			
รร.ที่ปึงกรวิทยาพัฒนาฯ	-	31	26	-	33	28	30	32	36	32	31	23	24	326	17	1
รร.บ้านคลองหลวง	-	19	17	-	26	22	13	25	23	30	-	-	-	175	9	1
รร.บ้านเจริญสุข	-	6	5	-	3	10	3	5	4	3	-	-	-	39	5	1
รร.วัดธัญญารามฯ	-	13	25	-	20	18	9	14	12	15	-	-	-	88	8	1
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก “ที่ปึงกรการณมิตร”	90	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	90	7	1
รวม	90	89	55	-	88	64	67	79	73	80	47	43	38	813	41	4

4.2 สถาบันและองค์กรทางศาสนา

- จำนวนคนรู้หนังสือในตำบลอำเภอ มีประมาณ 95 %
 - วัด/สำนักสงฆ์ 2 แห่ง (วัดสุนทรสถิต ,วัดธัญญารามราษฎร์บำรุง)
 - ศาลเจ้า 1 แห่ง (หมู่ที่ 7)

4.3 การสาธารณสุข

- โรงพยาบาลของรัฐ - แห่ง
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลอำเภอ 2 แห่ง
 - (1) รพ.สต.บ้านช่องสาร หมู่ที่ 2 มีเจ้าหน้าที่ จำนวน 4 คน
 - (2) รพ.สต.บ้านท่าแร่ หมู่ที่ 6 มีเจ้าหน้าที่ จำนวน 2 คน
- เจ้าหน้าที่ อสม. ประจำหมู่บ้าน หมู่ละ 8 – 12 คน
- สถานพยาบาลเอกชน - แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน - แห่ง
- อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ 100 %

4.4 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- สถานีตำรวจ	-	แห่ง
- ป้อมตำรวจ	2	แห่ง
- สถานีดับเพลิง	-	แห่ง
- ตำรวจชุมชนตำบลอำแพง	14	นาย
- อปพร.ตำบลอำแพง	30	นาย
- ศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เอาชนะยาเสพติด อบต.อำแพง (ศตส.อบต.อำแพง)	1	แห่ง
- ศูนย์ยุติธรรมชุมชน ตำบลอำแพง	1	แห่ง

4.5 ธุรกิจชุมชน ร้านค้า กลุ่มสหกรณ์ กลุ่มอาชีพ.

ในตำบลอำแพงมีร้านค้าชุมชนแบบตลาดนัด 2 แห่ง คือที่วัดสุนทรสถิต และวัดธัญญารามราษฎร์ บำรุง และมีร้านค้าของชำ ประมาณ 70 แห่ง

5. การบริการพื้นฐาน

5.1 การเดินทางและเส้นทางคมนาคม ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง มีเส้นทางหลัก 4 สาย ดังนี้

5.1.1 ถนนลาดยาง **สายสวนส้มเนรมิต** ผ่านตำบลอำแพง หมู่ที่ 2, 3 และ 5 โดยทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลสวนส้ม ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลบ้านเกาะ รวมระยะทางในเขตตำบลอำแพง ประมาณ 4.35 กิโลเมตร ซึ่งใช้ เป็นเส้นทางหลักของทุกตำบลในพื้นที่ เพราะเป็นถนนที่เชื่อมต่อมาจาก ถนนพระราม 2 ผ่านตำบลบ้านเกาะ เข้าสู่ ตำบลอำแพง เป็นเส้นทางที่ใช้ประโยชน์ในการเดินทางและการขนส่งพืชเกษตรเข้ากรุงเทพ ฯ

สภาพถนน เป็นถนนลาดยาง ขนาดผิวจราจรกว้าง 8.0 เมตร มีไหล่ทางทั้ง 2 ข้างทาง มีสภาพถนนเป็นคลื่นตลอดทาง (ถ่ายโอนเป็นกรมทางหลวงชนบท หมายเลข สด)

5.1.2 ถนนลาดยาง **สายบ้านท่าแร่** ผ่านตำบลอำแพง หมู่ที่ 5 และ 6 โดยเริ่มแยกจากถนนสายสวนส้มเนรมิตผ่าน โรงเรียนบ้านคลองหลวง หมู่ที่ 5 ผ่านสถานีอนามัยบ้านท่าแร่ โรงเรียนบ้านท่าแร่ ไปแยกออก ถนนสายร่วมใจพัฒนาทางทิศเหนือ ออกหมู่ที่ 7 ต.อำแพง และทางทิศใต้ แยกออกไปทางตำบลบ้านเกาะ รวมระยะทางประมาณ 5.330 กิโลเมตร

สภาพถนน เป็นคอนกรีต จากแยกถนนสายสวนส้มเนรมิต ถึง โรงเรียนบ้านคลองหลวง และจากหลังโรงเรียนบ้านคลองหลวงไปจนตลอดสายเป็นถนนลาดยาง ขนาดผิวจราจร กว้าง 6.0 เมตร สภาพผิวจราจรชำรุดบางส่วน (ถ่ายโอนให้อยู่ในความรับผิดชอบของ อบจ.สมุทรสาคร)

5.1.3 ถนน **สายร่วมใจ** ผ่านตำบลอำแพง หมู่ที่ 5 ถึง 6 โดยเริ่มแยกจากถนนสายสวนส้มเนรมิต บริเวณหน้าที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง ผ่านออกไปยังหมู่ที่ 7 ต.อำแพง รวมระยะทางประมาณ 5.330 กิโลเมตร

สภาพถนน เป็นคอนกรีต และลาดยางบางส่วนโดยเริ่มจากแยกถนนสายสวนส้มเนรมิต ถึงบริเวณเจดีย์เก่า และต่อจากนั้น เป็นถนนลูกรัง ไปตลอดเส้นทาง จนถึงถนนลาดยางเลียคลองตาข่า (คลอง D - 7) โดยขนาด ผิวจราจรกว้าง 6.0 เมตร สภาพผิวจราจรชำรุดเป็นหลุมเป็นบ่อ โดยเฉพาะส่วนที่เป็นถนนลูกรัง (ถ่ายโอนให้อยู่ในความรับผิดชอบของ อบจ.สมุทรสาคร)

5.1.4 ถนน **สายไพรสนต์** หมู่ที่ 5 ถึง 2 โดยเริ่มแยกจากถนนสายสวนส้มเนรมิต ผ่านออกไปยังหมู่ที่ 2 ต.อำแพง รวมระยะทางประมาณ 3.350 กิโลเมตร สภาพถนนยังใช้ได้ดี

สภาพถนน เป็นลาดยาง และคอนกรีตบางส่วนโดยเริ่มจากแยกถนนสายสวนส้มเนรมิต ถึงบริเวณทางแยกถนนสายหมู่ที่ 1 เชื่อม หมู่ที่ 2 เป็นถนนลูกรัง ไปถึงสะพานข้ามคลองเข้าวัดอำแพง โดยขนาดผิวจราจรกว้าง 6.0 เมตร สภาพผิวจราจรชำรุดเป็นหลุมเป็นบ่อบางส่วน

ปัญหาทางด้านจราจรที่เกิดขึ้น เนื่องมาจาก สภาพถนนที่มีความกว้างจำกัด หรือจากการไม่เคารพกฎจราจรของราษฎร หากจะดำเนินการขยายไหล่ทางออกไป และเมื่อจะประสานงาน กับหน่วยงานอื่น ขอให้พิจารณา

เขตพื้นที่ให้ถนนมีไหลทางตาม พรบ. การจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลมีสิทธิในการได้รับค่าปรับการจราจรในท้องถิ่น แล้ว

5.2 การสาธารณูปโภค

1) ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข (สาขาย่อย)	1	แห่ง
2) สถานีโทรคมนาคมอื่น ๆ	-	แห่ง
3) โทรศัพท์สาธารณะ	12	แห่ง

5.3 การไฟฟ้า ราษฎรในเขตรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล มีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน

5.4 แหล่งน้ำธรรมชาติ มีคลอง แหล่งน้ำ สายสำคัญ 5 สาย

- 1) คลองอำแพง
- 2) คลองตาข่า (คลองชลประทาน ดี 7)
- 3) คลองท่าแร่
- 4) คลองท่าเนื้อ
- 5) คลองหลวง

5.5 แหล่งน้ำ ที่สร้างขึ้น มีบ่อบาดาล จำนวน 11 บ่อ ตั้งกระจายอยู่ทั้ง 7 หมู่บ้าน

5.6 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- สถานีตำรวจ	-	แห่ง
- หน่วยบริการชุมชน (ป้อมตำรวจ)	1	แห่ง
- สถานีดับเพลิง	-	แห่ง
- ตำรวจชุมชนตำบลอำแพง	14	นาย
- อปพร.ตำบลอำแพง	30	นาย
- ศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เอาชนะยาเสพติด อบต.อำแพง (ศตส.อบต.อำแพง)	1	แห่ง
- ศูนย์ยุติธรรมชุมชน ตำบลอำแพง	1	แห่ง

5.7 ธุรกิจชุมชน ร้านค้า กลุ่มสหกรณ์ กลุ่มอาชีพ ในตำบลอำแพง

- ตลาดในชุมชน(ตลาดนัด) จำนวน 1 แห่ง ณ วัดสุนทรสถิต (อำแพง)
- ร้านค้าของชำ จำนวน 70 แห่ง กระจายอยู่ทั่วทั้ง 7 หมู่บ้าน

5.2 การโทรคมนาคม

5.2.1. การไฟฟ้า

ในพื้นที่ตำบลอำแพง มีไฟฟ้าใช้ทุกหมู่บ้าน แต่บางครัวเรือนที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้ เนื่องจากเสาไฟฟ้าปักเข้าไปไม่ถึง และบางหมู่บ้านกระแสไฟฟ้าตกและดับบ่อยมากหรือเนื่องจากการใช้ไฟฟ้าเพื่อการเกษตรเป็นจำนวนมาก

5.2.2. แหล่งน้ำ

- บ่อน้ำประปาหรือบาดาลหมู่บ้าน 11 แห่ง ดังนี้

6. ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง

6.1 ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง มีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง เป็นผู้บริหารท้องถิ่น มีหน้าที่ควบคุมและรับผิดชอบการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง ให้เป็นไปตามกฎหมาย มีรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ควบคุมการปฏิบัติราชการประจำให้เป็นไปตามนโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งกำกับ เร่งรัด ติดตามและการประเมินผลการปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลและมีปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ปกครองบังคับบัญชาพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้าง องค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง แบ่งส่วนการบริหารราชการ ดังต่อไปนี้

(1) บุคลากรฝ่ายการเมือง

คณะผู้บริหาร	จำนวน	4	คน
--------------	-------	---	----

จำนวนสมาชิก อบต.	จำนวน	14	คน
(2) บุคลากรฝ่ายพนักงานส่วนตำบล			
พนักงานส่วนตำบล	จำนวน	9	คน
ลูกจ้างประจำ	จำนวน	2	คน
ลูกจ้างทั่วไป	จำนวน	11	คน
ลูกจ้างตามภารกิจ	จำนวน	5	คน

สภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่

- (1) ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบลเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนตำบล
- (2) พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
- (3) ควบคุมการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่

- (1) กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ
- (2) สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล
- (3) แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและเลขาธิการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
- (4) วางระเบียบเพื่อให้งานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย
- (5) รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
- (6) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น
- (7) นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล

รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

- (1) มีอำนาจหน้าที่ในการสั่งหรือปฏิบัติราชการ ให้เป็นไปตามที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมาย
- (2) ในกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตามลำดับที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแต่งตั้งไว้เป็นผู้รักษาราชการแทน
- (3) เรื่องที่กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ หรือคำสั่งใดแต่งตั้งให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบล
- (4) เป็นกรรมการหรือให้อำนาจหน้าที่อย่างใด ให้ผู้รักษา ราชการแทนทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในระหว่างรักษาราชการแทนด้วย

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

- (1) เรื่องที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสั่งการเกี่ยวกับนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล
- (2) เรื่องที่กฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับระบุให้เป็นอำนาจหน้าที่ของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
- (3) เรื่องในหน้าที่สำนักงานปลัด
- (4) เรื่องที่หัวหน้าหน่วยงานเริ่มเป็นปัญหาและเสนอมาเพื่อรับคำวินิจฉัยหรือในเรื่องพิเศษอื่นใด
- (5) เรื่องที่ปลัดสั่งการโดยเฉพาะ

การแบ่งส่วนงานหน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง

1.1 สำนักงานปลัด

- พนักงานส่วนตำบล	จำนวน	3	คน
- ลูกจ้างประจำ	จำนวน	-	คน
- พนักงานจ้างตามภารกิจ	จำนวน	2	คน
- พนักงานจ้างชั่วคราว	จำนวน	5	คน

1.2	กองคลัง			
	- พนักงานส่วนตำบล	จำนวน	1	คน
	- ลูกจ้างประจำ	จำนวน	1	คน
	- พนักงานจ้างตามภารกิจ	จำนวน	2	คน
1.3	กองช่าง			
	- พนักงานส่วนตำบล	จำนวน	1	คน
	- ลูกจ้างประจำ	จำนวน	1	คน
	- พนักงานจ้างตามภารกิจ	จำนวน	-	คน
	- พนักงานจ้างชั่วคราว	จำนวน	-	คน
1.4	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม			
	- พนักงานส่วนตำบล	จำนวน	1	คน
	- ลูกจ้างประจำ	จำนวน	-	คน
	- พนักงานจ้างตามภารกิจ	จำนวน	-	คน
	- พนักงานจ้างชั่วคราว	จำนวน	4	คน
1.5	กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม			
	- พนักงานส่วนตำบล	จำนวน	5	คน
	- ลูกจ้างประจำ	จำนวน	-	คน
	- พนักงานจ้างตามภารกิจ	จำนวน	3	คน
	- พนักงานจ้างชั่วคราว	จำนวน	1	คน

สำนักงานปลัด มีปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าสำนักงานปลัด เป็นผู้บริหารส่วนภายใน มีหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

- (1) งานบริหารงานทั่วไป
- (2) งานนโยบายและแผน
- (3) งานกฎหมายและนิติกรรม
- (4) งานป้องกันและควบคุมโรค
- (5) งานส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม
- (6) งานส่งเสริมสุขภาพและสาธารณสุข
- (7) งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (8) งานพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ
- (9) งานสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์
- (10) งานแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนประชาชน
- (11) งานรักษาความสงบเรียบร้อย
- (12) งานราชการที่ได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการใดโดยเฉพาะ

กองคลัง มี ผู้อำนวยการกองคลัง มีหน้าที่ รับผิดชอบดังนี้

- (1) งานรับเงิน เบิกจ่ายเงิน
- (2) งานตรวจสอบฎีกาเบิกจ่ายเงิน
- (3) งานเก็บรักษาเงิน
- (4) งานการบัญชี
- (5) งานทะเบียนควบคุมการเบิกจ่าย

- (6) งานจัดตั้งงบการเงินและงบทดลอง
- (7) งานแสดงฐานะทางการเงิน
- (8) งานภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าเช่า
- (9) งานพัฒนารายได้
- (10) งานควบคุมกิจการค้า และค่าปรับ
- (11) งานทะเบียนควบคุมและเร่งรัดรายได้
- (12)งานทะเบียนทรัพย์สินและแผนที่ภาษี
- (13) งานพัสดุ
- (14) งานทะเบียนเบิกจ่าย วัสดุครุภัณฑ์ ยานพาหนะ
- (15) งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

กองช่าง มีหัวหน้า ผู้อำนวยการกองช่าง เป็นผู้บริหารส่วนภายใน และมีหน้ารับผิดชอบดังนี้

- (1) งานก่อสร้างและบูรณะแบบ
- (2) งานก่อสร้างและบูรณะสะพานและโครงการพิเศษ
- (3) งานระบบข้อมูลและแผนที่เส้นทางคมนาคม
- (4) งานบำรุงรักษาเครื่องจักรและยานพาหนะ
- (5) งานสถาปัตยกรรมและมณฑลศิลป์
- (6) งานวิศวกรรม
- (7) งานประเมินราคา
- (8) งานควบคุมการก่อสร้าง
- (9) งานบริการข้อมูล และหลักเกณฑ์
- (10) งานออกแบบ เขียนแบบ
- (11) งานสาธารณูปโภคและกิจการประปา
- (12) งานขนส่งและวิศวกรรมจราจร
- (13) งานระบายน้ำ
- (14) งานจัดตกแต่งสถานที่
- (15) งานสำรวจและแผนที่
- (16) งานวางผังพัฒนาเมือง
- (17) งานควบคุมผังเมือง
- (18) งานจัดรูปที่ดินและฟื้นฟูเมือง
- (19) งานอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม
- (20) งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีหน้าที่ความรับผิดชอบ งานบริหารวิชาการศึกษา งานเทคโนโลยีทางการศึกษา งานจัดการศึกษา งานทดสอบและประเมินตรวจวัดผล งานบริการและบำรุงสถานศึกษา งานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก งานกิจการเด็กและเยาวชน งานกีฬาและสันทนาการ งานศาสนาและวัฒนธรรม และประเพณีอันดีงามของประชาชน การสนับสนุนบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และทรัพย์สินต่างๆ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา จัดสถานที่เพื่อการศึกษา ส่งเสริม ทำนุบำรุง รักษาไว้ซึ่งศิลปะประเพณี ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณีท้องถิ่น วัฒนธรรมด้านภาษา การดำเนินชีวิตส่งเสริมสนับสนุนการเล่นกีฬา การส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เช่น การจัดการศึกษา ปฐมวัย อนุบาลศึกษา ประถมศึกษา และอาชีวศึกษา มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

- (1) ฝ่ายบริหารทั่วไปเกี่ยวกับการศึกษา

- งานบริหารงานบุคคล
- งานบริหารทั่วไป
- งานบริหารการศึกษา
- งานวางแผนและสถิติ
- งานการเงินและบัญชี

(2) ฝ่ายระดับก่อนวัยเรียนและประถมศึกษา

- งานอาคารสถานที่
- งานนิเทศน์ก่อนวัยเรียนและประถมศึกษา
- งานกิจกรรมเด็กและเยาวชน
- งานบริการผลิตสื่อการสอน

(3) ฝ่ายระดับมัธยมศึกษา

- งานอาคารสถานที่
- งานนิเทศน์ระดับมัธยมศึกษา
- งานกิจการนักเรียน
- งานบริการผลิตสื่อการสอน

(4) ฝ่ายการศึกษาไม่กำหนดระดับ

- งานการศึกษานอกโรงเรียน
- งานกิจการนักเรียน
- งานนิเทศน์ ไม่กำหนดระดับ
- งานบริการสนับสนุนการศึกษา
- งานกิจกรรมลูกเสือและยุวกาชาด
- งานส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตร
- งานศึกษาอื่นๆ

กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมโรค การสุขาภิบาลอื่น ๆ ตามแผนการสาธารณสุขและข้อบังคับ ตำบล การวางแผนการสาธารณสุข การประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติที่เกี่ยวข้องกับสาธารณสุข งานเฝ้าระวังโรค การเผยแพร่ฝึกอบรม การให้สุขศึกษา การจัดทำงบประมาณตามแผนงานสาธารณสุข งานด้านสิ่งแวดล้อม การให้บริการสาธารณสุข การควบคุมการฆ่าสัตว์ จำหน่ายเนื้อสัตว์ และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง แบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น 6 ด้าน คือ

(1) งานอนามัยและสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานสุขาภิบาลทั่วไป
- งานสุขาภิบาลโรงงาน
- งานสุขาภิบาลอาหารและสถานประกอบการ
- งานอาชีวอนามัยงานส่งเสริมสุขภาพและสาธารณสุข มีหน้าที่ความรับผิดชอบ
- งานอนามัยชุมชน
- งานสาธารณสุขมูลฐาน
- งานสุขศึกษา
- งานควบคุมมาตรฐานอาหารและน้ำ
- งานป้องกันยาเสพติดงานรักษาความสะอาด มีหน้าที่ความรับผิดชอบ
- งานควบคุมสิ่งปฏิกูล
- งานรักษาความสะอาดและขนถ่ายสิ่งปฏิกูล
- งานกำจัดมูลฝอยและน้ำเสีย งานควบคุมและจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานส่งเสริมและเผยแพร่
- งานควบคุมมลพิษ
- งานศึกษาและวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
- งานติดตามตรวจสอบงานควบคุมโรค มีหน้าที่ความรับผิดชอบ
- งานการเฝ้าระวัง
- งานระบาดวิทยา
- งานโรคติดต่อและสัตว์นำโรค
- งานโรคเอดส์

(2) งานบริการสาธารณสุข มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานรักษาและพยาบาล
- งานชั้นสูตรสาธารณสุข
- งานเภสัชกรรม
- งานทันตกรรม
- งานสัตว์แพทย์และกิจการโรงฆ่าสัตว์

รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบล จัดเก็บเอง	จำนวน	644,000.00 บาท
รายได้ที่ส่วนราชการต่าง ๆ จัดเก็บให้	จำนวน	16,320,000.00 บาท
เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	จำนวน	8,850,000.00 บาท

6.2 ศักยภาพของชุมชนและพื้นที่

องค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง มีศักยภาพที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาหลายด้าน ดังนี้

1.องค์กรชุมชนมีความเข้มแข็งและมีทักษะในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ

ชุมชน

2.ผู้นำชุมชนหรือผู้นำท้องถิ่นและกลุ่มพลังมวลชนในพื้นที่มีความจริงใจ มีประสิทธิภาพ และมีบทบาทในการสนับสนุนการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลและ องค์กรชุมชนด้านต่าง ๆ

3.สมาชิกองค์กรชุมชนกลุ่มอาชีพต่างๆ มีศักยภาพในการบริหารจัดการ

4.พื้นที่ส่วนใหญ่ในหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง เป็นพื้นที่เกษตรกรรม มี

ศักยภาพในการผลิต ประกอบด้วย

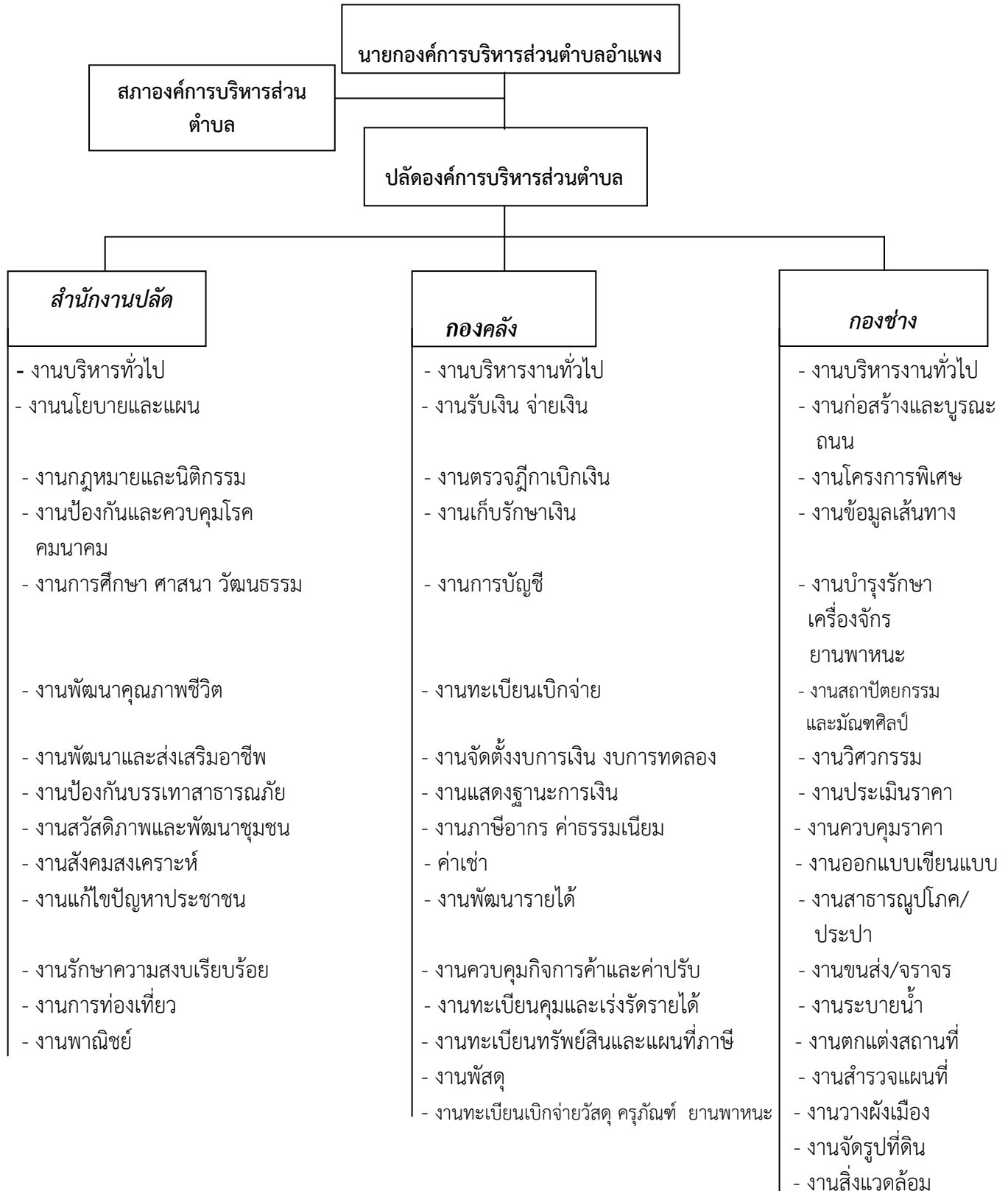
องค์กรด้านความเข้มแข็ง

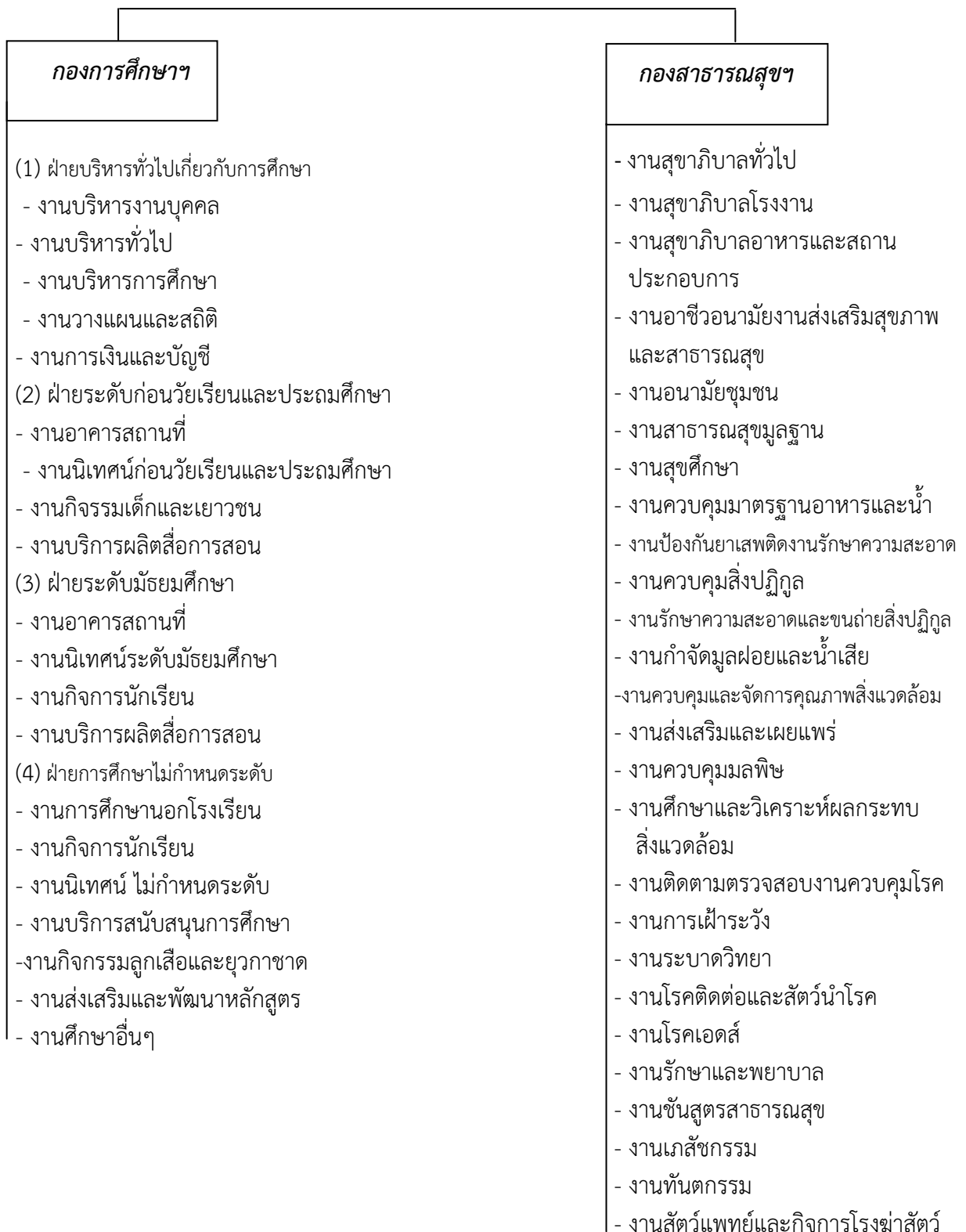
- ดำรวจชุมชนตำบลอำแพง	14	นาย
- อปพร.ตำบลอำแพง	30	นาย
- ศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เอาชนะยาเสพติด อบต.อำแพง (ศตส.อบต.อำแพง)	1	แห่ง
- ศูนย์ยุติธรรมชุมชน ตำบลอำแพง	1	แห่ง

องค์กรสาธารณประโยชน์ มวลชนจัดตั้ง

-กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต	8	แห่ง
-กองทุนเงินล้าน	7	แห่ง
-กลุ่มยูวเกษตร	1	กลุ่ม
-กลุ่มสตรีแม่บ้าน	1	กลุ่ม
-กลุ่ม อสม.	7	กลุ่ม
-กองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการชุมชนตำบลอำแพง	1	กลุ่ม
-สภาองค์กรชุมชนตำบลอำแพง	1	กลุ่ม

ผังโครงสร้างการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง

บทที่ 3

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น ด้านอำนาจหน้าที่

รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 ได้กำหนดให้ทำการกระจายอำนาจทั้งทางด้านการเงินการคลัง อำนาจหน้าที่ และถ่ายโอนบุคลากรให้ท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ โดยกำหนดการความเป็นอิสระในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชน โดยมีได้มีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะพื้นฐานเท่านั้น แต่ยังมีหน้าที่ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น

ประกอบกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้บัญญัติให้มืองค์กรรับผิดชอบในการจัดทำแผนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ คณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการให้บริการ สาธารณะที่จำเป็นแก่ท้องถิ่น และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดรูปแบบการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นที่มีความเป็นอิสระมากขึ้นและนอกจากกฎหมายทั้งสองฉบับ ยังมีกฎหมายอื่นอีกหลายฉบับที่เกี่ยวข้อง เช่น

- พระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าซื้อเสนอข้อบังคับท้องถิ่น พ.ศ.2542
- พระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2542
- พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. 2542

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการกำหนดตัวบทกฎหมาย และกลไกทางกฎหมายเพื่อให้การกระจายอำนาจเป็นไปอย่างโปร่งใสและสามารถถูกตรวจสอบจากประชาชนและองค์กรต่างๆ ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ปัจจุบัน กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศแบ่งชั้นขององค์การบริหารส่วนตำบลใหม่ โดยกำหนดไว้ 3 ชั้น ดังนี้

1. ระดับชั้น**ขนาดใหญ่** เป็น องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 1 เดิมที่มีงบประมาณในการพัฒนาตั้งแต่ 20 ล้านบาทขึ้นไป
2. ระดับชั้น**ขนาดกลาง** เป็น องค์การบริหารส่วนตำบลชั้นที่ 3 และ 4 เดิมมีงบประมาณพัฒนา ตั้งแต่ 3-19 ล้านบาท
3. ระดับชั้น**ขนาดเล็ก** เป็น องค์การบริหารส่วนตำบลในระดับชั้น 5 เดิมมีงบประมาณต่ำกว่า 3 ล้านบาท ลงมา

ซึ่งภารกิจต่าง ๆ ตามนรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 ได้กำหนดให้รัฐบาลจัดทำแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

คณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้พิจารณาให้ความเห็นชอบการถ่ายโอนภารกิจทั้ง 6 ด้าน (1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน, (2) ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต, (3) ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย, (4) ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว, (5) ด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ,(6) ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

หลักการและแนวคิดในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง ได้ยึดหลักแนวคิดในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง และแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติราชการ ในระยะเวลา 5 ปี (พ.ศ.2554-2558) โดยยึดหลักแนวคิดตามการจัดทำแผนพัฒนาตามนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัดสมุทรสาคร แผนอำเภอบ้านแพ้ว ตลอดจนการพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น และผลของการพัฒนาตาม

แผนพัฒนาในปีที่ผ่านมา แล้วนำมาวิเคราะห์ถึงโอกาส และข้อจำกัด อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อการพัฒนาการพัฒนาด้านต่างๆของท้องถิ่น รวมทั้งการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง ของท้องถิ่น อันเป็นสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น เพื่อให้สอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนางค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ โดยมีการจัดประชุมประชาคม เพื่อรับทราบสภาพปัญหา ความต้องการ ของประชาชนอย่างแท้จริง ซึ่งทั้งหมดนี้จะนำมาจัดทำ เป็นวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนางค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง ในระยะเวลา 5 ปี (พ.ศ. 2557 – 2561) ต่อไป

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

องค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล สภาพปัญหา สถานการณ์ทางด้านต่างๆ ทั้งที่ผ่านมา และคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตต่อไป แยกเป็นประเด็นได้ ดังนี้

1. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1.1 การคมนาคมและการขนส่ง

- เส้นทางคมนาคมทางบก ขรุขระ ถนนแคบ ไม่ได้มาตรฐาน
- เส้นทางคมนาคมทางบก ยังมีไม่ทั่วถึง
- การคมนาคมทางน้ำ คู คลอง ตื้น มีวัชพืชมาก

1.2 สาธารณูปโภค/สาธารณูปการ

- แหล่งน้ำ/ระบบประปา ยังมีไม่ทั่วถึง เพียงพอ
- ไฟฟ้าแสงสว่าง ขรุขระ และยังมีไม่ครบทุกหลังคาเรือน
- กระแสไฟฟ้าตก
- การขยายไฟฟ้ายังไม่ทั่วถึง
- โทรศัพท์สาธารณะยังไม่เพียงพอ
- การประชาสัมพันธ์ ประชาชนยังได้รับข่าวสารไม่ทั่วถึง

1.3 การสื่อสาร

- ประชาชนได้รับข่าวสารล่าช้า
- ระบบการสื่อสารยังไม่ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน

1.4 ระบบประปาหมู่บ้าน

- ระบบประปาขาดการดูแลบำรุงรักษา
- การบริหารระบบประปาหมู่บ้านไม่เป็นระบบ

2. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ประชาชนขาดจิตสำนึก
- เกิดมลภาวะทางน้ำ
- ไม่มีการกำจัดขยะสิ่งปฏิกูลอย่างถูกวิธี
- ขาดการควบคุมและอนุรักษ์แหล่งน้ำอย่างจริงจัง
- วัชพืชปกคลุมแม่น้ำลำคลอง
- คูคลอง และลำรางสาธารณะตื้นเขิน

3. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

3.1 ผลผลิตทางการเกษตร

- ราคาผลผลิตตกต่ำ
- ศัตรูพืชระบาด
- ปุ๋ยและยากำจัดศัตรูพืชราคาสูง
- เกษตรขาดเงินลงทุน

- กลุ่มเกษตรกรไม่เข้มแข็ง ไม่มีอำนาจต่อรอง

3.2 การส่งเสริมอุตสาหกรรม

- ไม่มีการส่งเสริมแปรรูปผลผลิตการเกษตรอย่างจริงจัง
- ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร
- ขาดความรู้ด้านเทคโนโลยีแก่ชุมชนด้านการผลิต การลดต้นทุน
- ไม่มีตลาดกลางเพื่อเป็นศูนย์กลางของผลิตภัณฑ์
- ขาดความรู้ความชำนาญในการบริหารการจัดการและการตลาด

4. ปัญหาด้านการศาสนา วัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ

4.1 ศาสนา วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น

- ประชาชนขาดคุณธรรม / จริยธรรม
- ขาดการส่งเสริม / อนุรักษ์ ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น

4.2 กีฬาและนันทนาการ

- ขาดการส่งเสริมการกีฬาในกลุ่มเยาวชน
- ขาดอุปกรณ์กีฬา
- ขาดความต่อเนื่องในการกีฬา

5. ปัญหาทางการศึกษา

- การศึกษาไม่มีคุณภาพและไม่ทั่วถึง
- ขาดบุคลากรในการจัดการเรียนการสอน
- ขาดอุปกรณ์เทคโนโลยีทางการศึกษา
- ไม่มีการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ และไม่ได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐอย่างจริงจัง

6. ปัญหาด้านสังคม

6.1 ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

- ยังไม่ได้รับการช่วยเหลืออย่างทั่วถึง
- ขาดกองทุนเพื่อสังคม

6.2 การว่างงาน

- ถูกเลิกจ้าง / ตกงาน
- ไม่มีตลาดแรงงานรองรับผู้ที่สำเร็จการศึกษา

6.3 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- ขาดการรักษาความสงบเรียบร้อยในชีวิตและทรัพย์สิน

6.4 ยาเสพติด

- การแก้ไขปัญหายาเสพติดยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างจริงจัง
- ขาดการส่งเสริมกิจกรรมต่อต้านยาเสพติด
- ขาดความร่วมมือจากผู้นำท้องถิ่นและประชาชน

6.5 การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

- ขาดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
- ขาดการส่งเสริมและพัฒนาสถาบันครอบครัว
- ขาดการปลูกจิตสำนึกของผู้นำและประชาชน
- ขาดการสร้างเสริมความสามัคคีในตำบล

6.6 สาธารณภัย

- ไม่มีระดับเพลิง
- ไม่มีการวางแผนการป้องกันภัย

7. ปัญหาด้านสาธารณสุข

- เวชภัณฑ์และงบประมาณไม่เพียงพอบริการประชาชน
- ไม่มีการจัดระเบียบชุมชน เพื่อรักษาความสะอาดถนน ลำน้ำ การจำหน่ายอาหาร
- ประชาชนไม่ได้รับความเสมอภาคในการรักษาพยาบาล
- ขาดการดูแลในเรื่องควบคุมป้องกันโรคอย่างต่อเนื่อง

8. ปัญหาด้านการเมือง-การบริหาร

- ประชาชนไม่เข้าใจกฎหมายรัฐธรรมนูญ/การเลือกตั้ง และกฎหมายท้องถิ่น
- การบริหารจัดการแก่ประชาชนยังไม่มีประสิทธิภาพ
- ขาดอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน
- บุคลากรยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ข. ความต้องการการพัฒนาของประชาชน

(1) ความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ปรับปรุงซ่อมแซมถนนภายในหมู่บ้าน
- พัฒนาเส้นทางคมนาคมให้ได้มาตรฐาน
- ขยายเส้นทางคมนาคมให้ทั่วถึง
- ติดตั้ง/ขยายเขตไฟฟ้า
- จัดตั้งพร้อมรักษาซ่อมแซมหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน
- ดูแลบำรุงรักษาระบบประปาหมู่บ้าน

(2) ความต้องการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ปรับปรุงคุณภาพน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค
- ลดปริมาณขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

(3) ความต้องการด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ

- ยกระดับรายได้ของประชาชน
- จัดตั้งกองทุนส่งเสริมอาชีพ
- จัดตั้งศูนย์ข้อมูลด้านการเกษตร

(4) ความต้องการพัฒนาด้านศาสนา วัฒนธรรม กีฬาและนันทนาการ

- สร้างจิตสำนึกผู้นำท้องถิ่นและประชาชน ในการอนุรักษ์งานด้านศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- จัดสร้างลานกีฬา และจัดหาอุปกรณ์กีฬา
- ส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาอย่างต่อเนื่อง

(5) ความต้องการด้านการพัฒนาการศึกษา

- นักเรียนได้รับอาชีพเสริม
- นักเรียนมีอุปกรณ์ด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา
- นักเรียนมีจริยธรรม/คุณธรรม ในการปฏิบัติตน

(6) ผู้ด้อยโอกาสทางด้านการพัฒนาสังคม

- ผู้ด้อยโอกาสทุกประเภทได้รับการช่วยเหลือ
- ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- สร้างเครือข่ายชุมชน เพื่อแก้ไขปัญหาหาเสพติด

(7) ความต้องการด้านสาธารณสุข

- ประชาชนมีสุขภาพดีขึ้น

- ประชาชนได้รับการรักษาพยาบาลโดยเสมอภาค
- (8) ความต้องการด้านการพัฒนาการเมืองการบริหาร
 - ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสาร และเข้าใจบทบาทการเมืองการปกครอง
 - เพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล

3.การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค ประเทศและต่างประเทศ

3.1การเปลี่ยนแปลงภายในประเทศที่มีผลกระทบต่องค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอแม่สรวย ดังนี้

1.) การเปลี่ยนแปลงสภาวะด้านเศรษฐกิจ

อัตราการขยายตัวและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไทยอยู่ในเกณฑ์ดี โดยภาคอุตสาหกรรมเป็นภาคการผลิตที่มีบทบาทสูง ภาคเกษตรเป็นแหล่งสร้างรายได้หลักของประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศ และเป็นฐานในการสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการมีบทบาทสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่เศรษฐกิจ ขณะที่การเชื่อมโยงเศรษฐกิจของประเทศไทยกับเศรษฐกิจต่างประเทศทำให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ โดยเฉพาะกิจกรรมทางการค้าและการลงทุน โดยการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศยังมีบทบาทสำคัญต่อการขยายตัวของระบบเศรษฐกิจไทย แต่จากสภาวะเศรษฐกิจโลกตกต่ำและขีดความสามารถในการแข่งขันลดลง อย่างไรก็ตาม ระบบเศรษฐกิจของไทยยังมีความอ่อนแอด้านปัจจัยสนับสนุนในส่วนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คุณภาพการบริการของโครงสร้างพื้นฐานกฎหมาย กฎ และระเบียบทางเศรษฐกิจที่ไม่เอื้อต่อการจัดระบบการแข่งขันที่เป็นธรรมและเหมาะสมกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ

2) การเปลี่ยนแปลงสภาวะด้านสังคม

ประเทศไทยก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุจากการมีโครงสร้างประชากรที่วัยสูงอายุเพิ่ม วัยเด็กและวัยแรงงานลดลง คนไทยได้รับการพัฒนาศักยภาพทุกช่วงวัย แต่ยังมีปัญหาคุณภาพด้านการศึกษาและสติปัญญาของเด็ก มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ และผลิตภาพแรงงานต่ำประชาชนได้รับการคุ้มครองการบริการทางสังคมเพิ่มขึ้นและมีการจัดสวัสดิการทางสังคมในหลายรูปแบบ แต่กลุ่มผู้ด้อยโอกาสยังไม่สามารถเข้าถึงบริการทางสังคมได้อย่างทั่วถึง ความเหลื่อมล้ำทางรายได้ของประชากรและโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรเป็นปัญหาการพัฒนาประเทศ สังคมไทยเผชิญวิกฤตความเสื่อมถอยด้านคุณธรรมและจริยธรรม และมีการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย รวมถึงการเผชิญกับปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดและการเพิ่มของการพนันโดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชน แต่คนไทยตื่นตัวทางการเมืองและให้ความสำคัญกับการรับผิดชอบต่อสังคมและระบบธรรมาภิบาลมากขึ้น

3.) การเปลี่ยนแปลงสภาวะด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทุนทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลซ้ำเติมให้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรุนแรง กษรกระทบต่อผลผลิตภาคเกษตรและความยากจน การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ขณะที่ความขัดแย้งทางนโยบายในการบูรณาการการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ประเทศไทยยังมีความมั่นคงด้านอาหาร แม้ต้องเผชิญกับความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและความต้องการพืชพลังงาน

4) การเปลี่ยนแปลงด้านการบริหารจัดการพัฒนาประเทศ

ประชาชนมีความตื่นตัวทางการเมืองสูงขึ้น แต่ความขัดแย้งทางการเมืองละความไม่สงบในจังหวัดชายแดนใต้ยังดำรงอยู่และส่งผลต่อเศรษฐกิจ การดำรงชีวิตของประชาชน ความเชื่อมั่นของนานาชาติประเทศ ตลอดจนความสงบสุขที่ลดลง ขณะที่ประสิทธิภาพภาครัฐมีการเปลี่ยนแปลงในภาพรวมที่ดีขึ้น แต่ขีดความสามารถการป้องกันการทุจริตต้องปรับปรุง การกระจายอำนาจการประสบความสำเร็จในเรื่องสร้างรายได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่มีความล่าช้าในการถ่ายโอนภารกิจและมีความไม่ชัดเจนในการแบ่งบทบาทหน้าที่กับราชการส่วนกลาง ขณะเดียวกัน การคอร์รัปชันยังคงเป็นปัญหาสำคัญของไทย กลุ่มคนรุ่นใหม่ไม่เห็นว่าการคอร์รัปชันเป็นการยอมรับได้

3.2 การเปลี่ยนแปลงในระดับโลกที่มีผลกระทบต่องค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอแม่สรวย สรุปได้ดังนี้

1) กฎ กติกาของโลกหลายด้านส่งผลให้ทุกประเทศต้องปรับตัว

วิกฤตเศรษฐกิจและการเงินของโลกที่ผ่านมาได้ส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยนกระบวนในการจัดการเศรษฐกิจโลกทั้งด้านการค้า การลงทุน การเงิน สิ่งแวดล้อมและสังคมเพื่อการจัดระเบียบใหม่ของโลก ครอบคลุมถึงกฎหมาย ระเบียบด้านการค้า การลงทุน การเงิน การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาพันธกรณีและข้อตกลงเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมาตรการทางการค้าที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาโลกร้อน และกฎ ระเบียบด้านสังคมมีบทบาทสำคัญมากขึ้น โดยเฉพาะด้านสิทธิมนุษยชน ที่ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้เกิดความเคารพและรักษาคำสัตถ์ศรีความเป็นมนุษย์ของทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน

2) การปรับตัวเข้ากับเศรษฐกิจโลกแบบหลายศูนย์กลาง รวมทั้งภูมิภาคเอเชียซึ่งทวีความสำคัญเพิ่มขึ้น

โดยเฉพาะกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ อาทิ ฮองกง เกาหลี สิงคโปร์ไต้หวัน และกลุ่มประเทศอาเซียน ที่มีแนวโน้มเป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมโลก ขณะที่นโยบายการเปิดประเทศของจีน รัสเซีย พลวัตการขยายตัวของบราซิลและอินเดีย และการเพิ่มขึ้นของชนชั้นกลางในภูมิภาคเอเชีย จะช่วยเพิ่มกำลังตลาดขึ้นในตลาดโลก ทั้งนี้ การรวมกลุ่มเศรษฐกิจที่สำคัญต่อประเทศไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้แก่ การรวมกลุ่มในภูมิภาคเอเชีย ภายใต้กรอบการค้าเสรีของอาเซียนกับจีน ญี่ปุ่น ละตินเดี่ย และการเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 รวมทั้งกรอบความร่วมมืออื่นๆ อาทิ กรอบความร่วมมือเอเชีย – แปซิฟิก จะมีผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทย โดยเฉพาะการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่จะรับรองการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ

3) ประชากรสูงอายุในโลกจะเพิ่มขึ้นอีก 81.86 ล้านคน และการเป็นสังคมผู้สูงอายุของประเทศสำคัญในโลก มีผลกระทบต่อการเคลื่อนย้ายกำลังคนข้ามประเทศ เกิดความหลากหลายทางวัฒนธรรม ขณะที่โครงสร้างการผลิตเปลี่ยนแปลงจากการใช้แรงงานเข้มข้นเป็นการใช้องค์ความรู้และเทคโนโลยีมากขึ้น มีการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อใช้ทดแทนกำลังแรงงานที่ขาดแคลน โครงสร้างการใช้จ่ายงบประมาณเปลี่ยนแปลงไปประเทศที่เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุจะมีรายจ่ายด้านสุขภาพเพิ่มขึ้น ทำให้งบประมาณสำหรับการลงทุนพัฒนาด้านอื่นๆ ลดลง

4) ในช่วง 30 ปีที่ผ่านมา อุณหภูมิโลกสูงขึ้นโดยเฉลี่ย 0.2 องศาเซลเซียสต่อทศวรรษ ส่งผลให้สภาพภูมิอากาศแปรปรวน ก่อให้เกิดภัยพิบัติธรรมชาติบ่อยครั้งและทวีความรุนแรง อาทิ แผ่นดินไหว ดินถล่ม ภูเขาไฟระเบิด อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง ไฟป่า ระบบนิเวศในหลายพื้นที่ของโลกอ่อนแอ สูญเสียพันธุ์พืชและสัตว์ พื้นผิวโลกเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ โดยเฉพาะการสูญเสียพื้นที่ชายฝั่งทะเลเนื่องจากระดับน้ำทะเลสูงขึ้นนำไปสู่การย้ายถิ่นของประชากรอยู่บริเวณชายฝั่งทะเล รวมทั้งสร้างความเสียหายต่อโครงสร้างพื้นฐาน เขตท่องเที่ยว เขตอุตสาหกรรมที่การลงทุนสูงบริเวณพื้นที่ชายฝั่ง โรคระบาดเพิ่มขึ้นก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพของประชากร รวมทั้งการระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืชจากสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงสร้างความเสียหายต่อผลผลิตทางเกษตรและธัญหารของโลก รวมทั้งกระทบต่อภาคสังคม อาทิ ปัญหาความยากจน การอพยพย้ายถิ่น และการแย่งชิงทรัพยากร

การประเมินศักยภาพพัฒนาท้องถิ่น โดยใช้หลักการของ Swot Analysis รายละเอียดของหลักการวิเคราะห์ของ Swot Analysis เป็นดังนี้

เป็นการประเมินโดยวิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาในด้านต่างๆ ของท้องถิ่น รวมทั้งการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็งของท้องถิ่นอันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในท้องถิ่น ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสภาพของท้องถิ่นในปัจจุบัน โดยเป็นการตอบคำถามว่า “ปัจจุบันท้องถิ่นมีสถานการณ์การพัฒนาอยู่จุดไหน” สำหรับใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคตต่อไป ทั้งนี้ โดยใช้เทคนิค Swot Analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายในได้แก่จุดแข็ง (Strength - s) จุดอ่อน(Weak) และปัจจัยภายนอกได้แก่โอกาส (Opportunity - o) และอุปสรรค (Threat -T) เป็นเครื่องมือ

ปัจจัยภายใน

ประกอบด้วย ปัจจัยด้านต่างๆ ที่ต้องนำมาพิจารณา

- ด้านการบริหาร ได้แก่ การแบ่งส่วนราชการ การวางแผน การประสานงาน การมอบอำนาจ การกำกับดูแล เป็นต้น
- ระเบียบ กฎหมาย
- บุคลากร ได้แก่ อัตรากำลัง คุณภาพ วินัย ทักษะ ทักษะ ทักษะ เป็นต้น
- งบประมาณ รวมทั้งความช่วยเหลือต่างๆ
- ระบบฐานข้อมูล
- SWOT การประสานงาน/การอำนวยความสะดวก / ความร่วมมือจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
- ทรัพยากร เครื่องมือและอุปกรณ์ในการทำงาน

ปัจจัยภายนอก

ประกอบด้วย

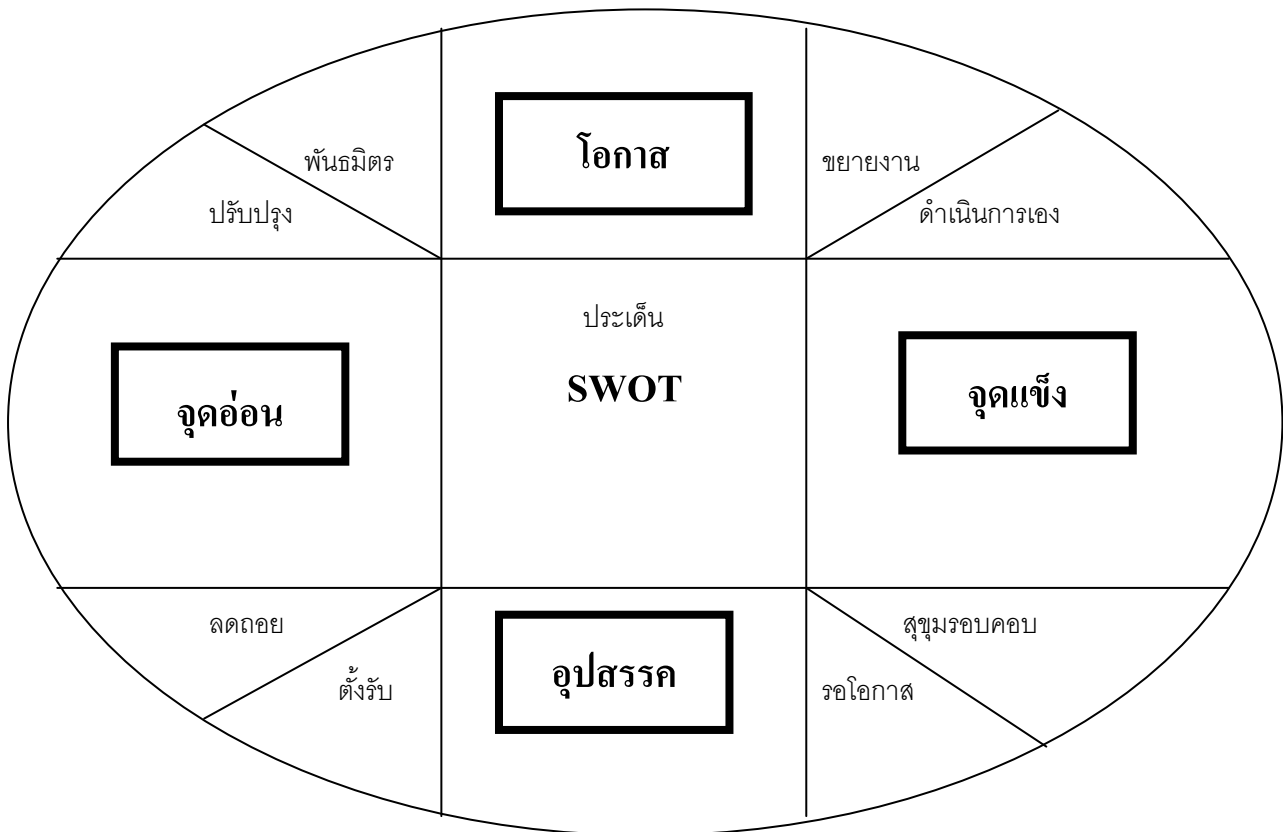
- ด้านการเมือง รวมถึงระดับความขัดแย้ง และกลุ่มผลประโยชน์
- ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ เศรษฐกิจในพื้นที่ (เช่น ผลผลิต รายได้ รายจ่าย การออม การลงทุน การใช้ที่ดิน แรงงาน) การเกษตรกรรม การพาณิชย์กรรม การคลัง
- ด้านสังคม
- นโยบายรัฐบาล / กฎหมาย
- เทคโนโลยี

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายใน สามารถพิจารณาได้ดังนี้

- การค้นหาจุดแข็ง (Strength – S) จุดอ่อน (Weak-W) โอกาส (Opportunity – O) และ อุปสรรค (Threat –T) ต้องเป็นการระดมความเห็นจาก
- กลุ่มคนที่หลากหลายเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างถูกต้อง แท้จริง
- เมื่อมีการระดมความเห็นแล้ว ต้องนำมาจัดหมวดหมู่ประเด็นต่าง ๆ หากมีข้อขัดแย้งหรือความไม่ชัดเจนในประเด็น ความเห็นใด ต้องบันทึกไว้เพื่อหาข้อมูล เพิ่มเติม ต้องไม่ใช้วิธีการตัดสินเพื่อเลือกอย่างใดอย่างหนึ่งในทันทีเพราะจะทำให้ มีการเผชิญหน้ากัน
- เพื่อเป็นการคัดเลือกประเด็น จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ที่มีการนำเสนออย่างหลากหลายจึงต้องให้ที่ประชุมพิจารณาให้น้ำหนักคะแนน แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย โดยอาจมีการให้น้ำหนักคะแนน เป็น 4 ระดับ ในแต่ละด้าน ดังนี้

ด้าน	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
จุดแข็ง	3	2	1	0
จุดอ่อน	-3	-2	-1	0
โอกาส	3	2	1	0
อุปสรรค/ข้อจำกัด	-3	-2	-1	0

เมื่อมีการจัดระดับของประเด็นในแต่ละด้านแล้ว จะดึงประเด็นสำคัญมาพิจารณาต่อไป ทั้งนี้อาจดึงประเด็นสำคัญมาเพียงด้านละ 7 - 10 ประเด็น

นำมาประเด็นเข้าตารางวิเคราะห์ เพื่อกำหนดแนวทางการตัดสินใจในการวิเคราะห์ SWOT เชิงยุทธศาสตร์นั้น หน่วย หรือขอบเขตในการวิเคราะห์ ให้พิจารณาจากขอบเขตการปกครองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหลัก ดังนั้นสิ่งต่างๆ ที่เป็นประเด็นที่ปรากฏจากขอบเขตการปกครองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะถือว่าเป็นปัจจัยภายในที่ใช้ในการวิเคราะห์ส่วนประเด็นที่ปรากฏหรือมีอยู่ที่อยู่นอกเขตการปกครองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะถือว่าเป็นปัจจัยภายนอก

ส่วนการวิเคราะห์ SWOT เชิงโครงการ/กิจกรรม หน่วย หรือขอบเขตในการวิเคราะห์ จะใช้หน่วยการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหลัก ดังนั้น สิ่งที่เป็นทรัพยากรในการบริหารและองค์ประกอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น สภาพท้องถิ่น ข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือสิ่งที่ปรากฏหรือมีอยู่ซึ่งในขอบเขตที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถควบคุม กำกับดูแลได้ จะถือว่าเป็นปัจจัยภายในส่วนสิ่งที่ปรากฏหรือมีอยู่แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถควบคุม กำกับดูแลได้ ไม่ว่าสิ่งนั้นจะอยู่ภายในหรือภายนอกเขตการปกครองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ตาม ถือว่าเป็นปัจจัยภายนอก

ส่วนการวิเคราะห์ SWOT เชิงโครงการ/กิจกรรม หน่วย เหนือขอบเขตในการวิเคราะห์จะใช้หน่วยการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหลัก ดังนั้น สิ่งที่เป็นทรัพยากรในการบริหารและองค์ประกอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น สภาพท้องถิ่น ข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือสิ่งที่ปรากฏหรือมีอยู่ซึ่งอยู่ในขอบเขตที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถควบคุม กำกับดูแลได้ จะถือว่าเป็นปัจจัยภายใน ส่วนสิ่งที่ปรากฏหรือมีอยู่แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถควบคุม กำกับดูแลได้ ไม่ว่าสิ่งนั้นจะอยู่ภายในหรือภายนอกเขตการปกครองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ตาม ถือว่าเป็นปัจจัยภายนอก

โอกาสการพัฒนารูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง

จุดแข็ง (Strength)

1. องค์ประกอบด้านพื้นที่

- 1) เป็นพื้นที่ที่มีความสมบูรณ์เหมาะสมต่อการประกอบอาชีพทางการเกษตร
- 2) มีโครงสร้างพื้นฐานที่สามารถพัฒนาได้ดี

3) เป็นที่ตั้งของ พุทธมณฑล จ.สมุทรสาคร ซึ่งจะเป็นศูนย์กลางทางศาสนาประจำจังหวัด, ศูนย์ดูแลผู้สูงอายุ กลางวันประจำจังหวัด และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่จะสามารถสร้างอาชีพให้ประชาชนต่อไป

2. องค์ประกอบขององค์กร

- 1) มีหน่วยงานของทางราชการที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง เช่น อบต. โรงเรียน วัด สถานีนอนามัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก “ทีปังกรการณมิตร” บ้านแพ้ว ศูนย์ดูแลผู้สูงอายุภาคกลางวัน ห้องสมุดชุมชน กลุ่มการเงิน ศูนย์
- 2) มีโครงสร้างการบริหารจัดการที่ชัดเจน และมีการร่วมมืออันดีระหว่างหน่วยงาน

3. องค์ประกอบด้านงบประมาณ

- 1) องค์กรมีงบประมาณ ในการใช้จ่ายเพื่อพัฒนา
- 2) องค์กรภายนอกให้การสนับสนุนอันดีต่อหน่วยงานในพื้นที่

4. องค์ประกอบด้านบุคลากรและประชาชน

- 1) บุคลากร และประชาชน มีความตระหนักในความสำคัญต่อการพัฒนา
- 2) บุคลากร และประชาชนทุกภาคส่วนในพื้นที่ ทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดี
- 3) บุคลากรมีความรู้ ความสามารถ มีความเป็นผู้นำที่ดี มีการบริหารจัดการที่ดี

จุดอ่อน (Weak)

1. องค์ประกอบด้านพื้นที่

- 1) ประชาชนส่วนใหญ่ขาดที่ดินทำกินเป็นของตัวเอง
- 2) พื้นที่บางส่วนยังประสบปัญหาน้ำท่วมขัง
- 3) สภาพโครงสร้างพื้นฐานยังต้องการการปรับปรุงและพัฒนาอีกมาก เช่น เส้นทางคมนาคม ด้านไฟฟ้า น้ำประปา ฯลฯ

2. องค์ประกอบขององค์กร

- 1) หน่วยงานของทางราชการ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามภารกิจ ยังมีบุคลากร(เฉพาะด้าน) ไม่เพียงพอ โดยเฉพาะ อบต. โรงเรียน สถานีนอนามัย
- 2) องค์กรของรัฐ ยังไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชนเท่าที่ควร

3. องค์ประกอบด้านงบประมาณ

- 1) องค์กรต้องเงินรวมทั้งส่วนราชการอื่นๆในท้องที่ ยังมีงบประมาณไม่เพียงพอ
- 2) องค์กรจากภายนอกที่เข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณให้องค์กร ส่วนราชการ ในท้องที่ยังมีไม่เพียงพอ

4. องค์ประกอบด้านบุคลากรและประชาชน

- 1) บุคลากรภาครัฐ, ภาคเอกชน และภาคประชาชน บางส่วนยังไม่ให้ความสำคัญต่อกฎ ระเบียบข้อบังคับ ด้านคุณธรรม และจริยธรรม
- 2) บุคลากรภาครัฐและภาคประชาชนส่วนใหญ่ ยังมีปัญหาด้านเศรษฐกิจ รายรับไม่สมดุลกับรายจ่าย จากปัญหาหนี้สิน ราคาผลผลิตตกต่ำ แต่ต้นทุนการผลิตสูง
- 3) ประชาชนบางส่วนยังขาดทุนทรัพย์ เพื่อสนับสนุน บุตร หลาน ให้มีการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น (มากกว่าการศึกษาภาคบังคับ)
- 4) ชุมชนบางส่วนยังมีปัญหา การพนัน ยาเสพติด ความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- 5) ประชาชนขาดการรวมกลุ่ม เพื่อประกอบอาชีพ และสร้างรายได้เสริม
- 6) อาชีพหลักของประชาชนส่วนใหญ่ ยังประกอบอาชีพรับจ้าง
- 7) ประชาชนบางส่วนยังขาดความเสียสละ และเอื้อเฟื้อทรัพย์สินบางส่วนในการพัฒนาของรัฐ
- 8) ภาคการผลิตของเกษตรกรส่วนใหญ่ในพื้นที่ ยังเป็นระบบทุนนิยม ไม่นำเอาระบบการเกษตรแบบพอเพียงมาใช้ในการประกอบอาชีพ

- 9) ประชาชนในพื้นที่ยังขาดการดูแลเอาใจใส่ในด้านสุขภาพ ของตนเองและครอบครัว
- 10) สถาบันครอบครัวยังขาดความเข้มแข็ง เนื่องจาก ปัญหาการหย่าร้าง แยกกันอยู่ ครอบครัวขาดความอบอุ่น

โอกาสการพัฒนาและองค์ประกอบสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่น

- 1) พระบรมวงศานุวงศ์ ทรงให้ความสำคัญกับพื้นที่ตำบลอัมพาง เนื่องจากเป็นพื้นที่ประสูติพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าศรีรัศมิ์ พระวรชายา ในสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร
- 2) หน่วยงานทุกภาคส่วนให้ความสำคัญ ในการสนับสนุน และ เห็นความสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น
- 3) มีพุทธมณฑล จ.สมุทรสาคร ซึ่งจะเป็นศูนย์กลางทางศาสนาประจำจังหวัด , ศูนย์ดูแลผู้สูงอายุกลางวัน ประจำจังหวัด และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่จะสามารถสร้างอาชีพให้ประชาชนต่อไป

อุปสรรคของการพัฒนา

- 1) การสนับสนุนด้านงบประมาณ จากหน่วยงานต่าง ๆ มีน้อยยังไม่เพียงพอ
- 2) กฎ ระเบียบข้อบังคับของส่วนกลาง ไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา ทำให้การพัฒนาล่าช้า
- 3) อัตรากำลังของบุคลากรในการพัฒนายังมีจำกัด
- 4) ประชาชนบางส่วนยังขาดความเสียสละ และเอื้อเฟื้อทรัพยากรบางส่วนในการพัฒนาของรัฐ

ตารางวิเคราะห์สภาพปัญหาปัจจุบันและความต้องการของตำบลอัมพาง

ภารกิจ	สภาพปัญหาปัจจุบัน	ปัญหาและความต้องการ
การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ หมู่ที่ 1 - 7 -การส่งเสริมและสนับสนุนการพาณิชย์และบริการ -การส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอาชีพและพัฒนาศักยภาพกลุ่มอาชีพ -การส่งเสริมและสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางครัวโลกในด้านอาหารทะเลด้านเกษตร -การส่งเสริมสนับสนุนการจัดการท่องเที่ยว -การส่งเสริมและสนับสนุนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	-ปัญหาราคาสินค้าการเกษตรตกต่ำ -ปัญหาด้านทุนด้านการผลิตสูงขึ้น -ปัญหาเกษตรกรไม่มีที่ทำกินเป็นของตนเอง -ปัญหาน้ำท่วมพื้นที่ ทำให้ผลผลิตเกิดการเสียหาย -ปัญหาการถ่ายเทน้ำเสียจากผู้ประกอบการอุตสาหกรรม , เกษตรกรรมและชุมชน ซึ่งมีผลกระทบต่อประกอบการเกษตรบางประเภท เช่น การเลี้ยงกุ้งเลี้ยงปลา ไม่สามารถนำน้ำมาใช้ประโยชน์ได้เท่าที่ควร -ปัญหาด้านวิชาการเกษตรยังขาดความรู้เชิงวิชาการ ที่เหมาะกับการเกษตรสมัยใหม่	-ให้มีการประกันราคาพืชผลการเกษตร -ให้มีการแปรรูปผลิตผลการเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น -ให้มีการจัดหาปัจจัยการผลิตน้ำมัน ปุ๋ย ยา ราคาต่ำเพื่อลดต้นทุนการผลิตภาคเกษตรกร -จัดหาอาชีพเสริมให้เกษตรกร -จัดให้มีการประสานงานหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กำหนดแผนงานกิจกรรมวิธีการป้องกัน และมาตรการทางกฎหมาย -จัดให้มีการฝึกอบรมศึกษา ดูงาน และสนับสนุนงานวิจัยจากชุมชน หรือ สถาบันที่มีคุณภาพ

ตารางวิเคราะห์สภาพปัญหาปัจจุบันและความต้องการของตำบลอำแพง

ภารกิจ	สภาพปัญหาปัจจุบัน	ปัญหาและความต้องการ
แผนงานด้านสิ่งแวดล้อมหมู่ที่ 1 – 7 - การบริหารจัดการองค์การด้านสิ่งแวดล้อม - การศึกษา พัฒนา ปรับปรุงโครงสร้างระบบคมนาคม - สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ - ส่งเสริมให้มีการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ ให้เป็นชุมชนน่าอยู่	- สิ่งแวดล้อมด้านต่างๆ ในชุมชนที่มีสภาพเสื่อมโทรม มีความจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไข 1. ด้านภูมิทัศน์ริมถนนและริมคลองสายหลัก ยังไม่เป็นระเบียบสวยงาม 2. ด้านขยะมูลฝอย ชุมชนยังไม่มีระบบการจัดเก็บขยะอย่างเป็นระบบ 3. ด้านคนต่างถิ่น นำขยะมูลฝอยมาทิ้งในพื้นที่ 4. ด้านน้ำเน่าเสียจากครัวเรือน และผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรปล่อยลงสู่คลองสาธารณะ 5. ด้านน้ำเน่าเสียมาจากคลองดำเนินสะดวก และแม่น้ำท่าจีนมาสู่ชุมชน 6. ด้านน้ำท่วมจากคลองดำเนินสะดวก และแม่น้ำท่าจีนไหลเอ่อเข้าท่วมพื้นที่และเกิดจากแผ่นดินทรุด 7. ด้านอากาศ กลิ่นเหม็นจากการนำวัตถุดิบเน่าเสียมาผลิต	1. ทำโครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ริมถนน ริมคลองสายหลักในชุมชนให้สวยงาม 2. ปลุกต้นไม้ริมถนนสาธารณะและพื้นที่สำคัญต่างๆ 3. จัดระบบการเก็บขยะมูลฝอยในชุมชน 4. จัดทำข้อบัญญัติกำหนดโทษ และทำป้ายประชาสัมพันธ์ การดำเนินการตามกฎหมายประสานหน่วยงานต่างๆ เพื่อทำโครงการ เชื่อมต่อเพื่อป้องกันปัญหาน้ำท่วม น้ำเสีย 5. ประสานงานหน่วยงานระดับต่างๆ เพื่อป้องกัน

ตารางวิเคราะห์สภาพปัญหาปัจจุบันและความต้องการของตำบลอำแพง

ภารกิจ	สภาพปัญหาปัจจุบัน	ปัญหาและความต้องการ
<u>แผนงานด้านศิลปวัฒนธรรม</u> <u>หมู่ที่ 1 – 7</u> - การส่งเสริมและพัฒนาด้านศาสนา อนุรักษ์ประเพณี และวัฒนธรรม	- วัฒนธรรมชุมชนขาดการอนุรักษ์และพัฒนา - ทูทางสังคมอันดีงามของชุมชนถูกทอดทิ้ง - วัฒนธรรมชุมชนเมือง ความเห็นแก่ตัวขาดความเอื้ออาทรเข้ามาคุกคาม - ขาดการสืบทอดวัฒนธรรมอันดีของชุมชนของเด็กรุ่นใหม่	1. มีการสำรวจค้นหาวัฒนธรรมชุมชนด้านต่างๆ 2. จัดให้มีการรวบรวมข้อมูล ด้านวัฒนธรรมชุมชน 3. จัดให้มีกิจกรรมอนุรักษ์ และพัฒนาวัฒนธรรมชุมชน 4. จัดให้มีโครงการฝึกอบรมและศึกษาดูงานวัฒนธรรมต่างชุมชน 5. จัดการอนุรักษ์ประเพณีเนื่องในวันสำคัญของชุมชน 6. จัดให้มีโครงการฝึกอบรมด้านคุณธรรม จริยธรรมให้เด็กและเยาวชน 7. สนับสนุนให้มีศูนย์วัฒนธรรมชุมชนตำบล

ตารางวิเคราะห์สภาพปัญหาปัจจุบันและความต้องการของตำบลอัมพวง

ภารกิจ	สภาพปัญหาปัจจุบัน	ปัญหาและความต้องการ
<u>แผนงานด้านการศึกษาหมู่ที่ 1 – 7</u> - การบริหารการจัดองค์กรการศึกษา และองค์ความรู้ ทั้งในและนอกระบบ - การส่งเสริมการเรียนรู้ จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและพัฒนาสื่อการเรียนการสอน - การส่งเสริมการพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษา	- โรงเรียนทั้ง 4 แห่งขาดแคลนอาคารสถานที่ บุคลากรและสื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์กีฬา ทุนการศึกษา - ศูนย์เด็กเล็กวัดสุนทรสถิตขาดบุคคลากร งบประมาณ และสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย - เด็กและเยาวชนไม่มีโอกาสเรียนต่อ ขาดทุนการศึกษาในระดับอุดมศึกษา - บุคลากรท้องถิ่น ผู้บริหารและสมาชิกสภาฯ ยังขาดวุฒิทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษา	1. ก่อสร้างอาคารสถานที่การศึกษาให้มั่นคงถาวรและเพียงพอ 2. จัดหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มาเพิ่มเติม 3. จัดหาสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยและเอื้อต่อการพัฒนาความรู้และสติปัญญา 4. อุปกรณ์กีฬาที่เพียงพอต่อจำนวนประชากร 5. จัดหาทุนการศึกษาให้เด็ก และเยาวชนที่ด้อยโอกาสได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น 6. สนับสนุนให้บุคลากรท้องถิ่น ผู้บริหาร และสมาชิกสภาฯ ได้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

ตารางวิเคราะห์สภาพปัญหาปัจจุบันและความต้องการของตำบลอัมพาง

ภารกิจ	สภาพปัญหาปัจจุบัน	ปัญหาและความต้องการ
<u>แผนงานด้านสาธารณสุขหมู่ที่ 1 - 7</u> - การบริหารจัดการองค์กร และพัฒนาระบบบริการสาธารณสุข - การป้องกัน ควบคุม และบำบัดโรค	- ปัญหาโรคระบาดของไข้เลือดออก ไข้หวัดนก และโรคอื่นๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นได้ทุกขณะ ตามสภาพของการเคลื่อนย้ายจากถิ่นฐาน โดยการนำพาของมนุษย์ สัตว์เลี้ยง และสภาพอากาศ - ปัญหาสุขภาพของผู้สูงอายุในชุมชนที่นับวันจะมีผู้สูงอายุ จำนวนมากขึ้น และขาดการดูแลจากบุตรหลาน - ปัญหาด้านความรู้ในด้านโภชนาการ อาหารการกิน ในชุมชน	- จัดให้มีการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนกำหนดกิจกรรม และเป้าหมายที่ชัดเจน - จัดการอบรมให้ความรู้ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ตระหนักถึงปัญหาและมีความรู้ถึงวิธีการป้องกัน - จัดให้มีชมรมผู้สูงอายุ และสนับสนุนงบประมาณให้ชมรมได้ทำกิจกรรมเรื่องป้องกันและรักษาสุขภาพ และวัฒนธรรมอันดีงามให้ยั่งยืน - จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางด้านโภชนาการ อาหาร น้ำดื่ม ในชุมชน

ตารางวิเคราะห์สภาพปัญหาปัจจุบันและความต้องการของตำบลอำแพง

ภารกิจ	สภาพปัญหาปัจจุบัน	ปัญหาและความต้องการ
<u>แผนงานด้านสังคม หมู่ที่ 1 – 7</u> - การรักษาความสงบเรียบร้อยของท้องถิ่น - การสร้างความเข้มแข็งในสังคม - การบริหารการจัดการด้านสังคม สงเคราะห์และเพิ่มความเข้มแข็งให้สถาบันครอบครัว - การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	- ปัญหาด้านยาเสพติดและความปลอดภัยในชีวิตของชุมชน - ปัญหาครอบครัวขาดความอบอุ่น พ่อ แม่ แยกทางกัน - ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร - ปัญหาขาดการมีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาของชุมชน - ปัญหาผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากจน ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ป่วยโรคร้ายแรง และผู้พิการที่อยู่ในชุมชนยังขาดการดูแลที่ดีพอและทั่วถึง	- จัดตั้งศูนย์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด - นำตัวผู้เสพไปบำบัด รวมถึงให้ความรู้ถึงปัญหาพิษภัยของยาเสพติดโดยความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน - จัดตั้งศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยระดับหมู่บ้าน - จัดกิจกรรมผู้รักผูกพันสมานฉันท์ในครอบครัว - จัดให้มีการให้ความรู้ ตระหนักถึงปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร - จัดให้กิจกรรมประชาคมอย่างต่อเนื่อง มีการศึกษาดูงานในพื้นที่แม่แบบ - จัดเงินสวัสดิการผู้สูงอายุ และผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากจน ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ป่วยโรคร้ายแรงและผู้พิการที่อยู่ในชุมชน

ตารางวิเคราะห์สภาพปัญหาปัจจุบันและความต้องการของตำบลอัมพาง

ภารกิจ	สภาพปัญหาปัจจุบัน	ปัญหาและความต้องการ
โครงสร้างพื้นฐาน ถนน สะพาน คลอง ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ - การบริหารจัดการองค์การด้านสิ่งแวดล้อม - การศึกษาและ พัฒนา ปรับปรุงโครงสร้างระบบคมนาคม - สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ - ส่งเสริมให้มีการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - การบริหารจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ	- เส้นทางคมนาคม ยังมีไม่สะดวกเข้าถึงทุกครัวเรือน - เส้นทางคมนาคมประเภทถนนสายหลักในชุมชนยังไม่ได้มาตรฐานมักเกิดอุบัติเหตุ อุบัติภัยทำให้ประชาชนขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน - เส้นทางคมนาคมประเภทสะพานท่อดลอด ยังมีไม่เพียงพอทำการสัญจรไปมาไม่สะดวก - เส้นทางคมนาคมทางน้ำคู คลอง สภาพปัจจุบันมีปัญหาตื้นเขินมีวัชพืชปกคลุมทำให้การสัญจรและการถ่ายเทของน้ำไหลหมุนเวียนไม่สะดวก สภาพน้ำเน่าเสีย - ไฟฟ้าในชุมชน ประสพปัญหากระแสไฟฟ้าไม่เพียงพอ การขยายเขตไฟฟ้ายังไม่ทั่วถึง ทำให้มีปัญหาอุปกรณ์ไฟฟ้าเสียหาย - ปัจจุบันชุมชนยังมีปัญหาครัวเรือนยังมีโทรศัพท์ประเภทคู่สายใช้ยังไม่ครบทุกครัวเรือน และส่วนใหญ่ยังไม่สามารถพ่วงใช้กับอินเทอร์เน็ตได้ - น้ำประปาปัจจุบันชุมชนบางส่วนยังมีน้ำใช้อุปโภค และบริโภคไม่เพียงพอ และมีความปลอดภัย	- จัดให้มีเส้นทางคมนาคมที่สะดวก ปลอดภัย เข้าถึงทุกครัวเรือน - จัดทำโครงการสร้างถนน สภาพให้ได้มาตรฐานและประสานหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องช่วงดำเนินการ - จัดทำป้ายเครื่องหมายจราจร ป้ายประชาสัมพันธ์ให้เคารพกฎจราจร - จัดให้มีการอบรมให้ความรู้ เกี่ยวกับกฎหมายจราจร - จัดให้มีการลอก คู คลอง และจัดเก็บวัชพืชใน คู คลอง - ให้การไฟฟ้ามาสำรวจปรับปรุงขยายเขตไฟฟ้าให้ได้มาตรฐาน - จัดให้องค์การโทรศัพท์สำรวจ และดำเนินการให้ผู้ต้องการให้โทรศัพท์ปราศจากคู่สาย และสามารถพ่วงใช้กับอินเทอร์เน็ตได้อย่างมีประสิทธิภาพ - จัดเข้าแผน อบต. เพื่อปรับปรุงในกรณีที่หมู่บ้านได้ถ่ายโอนให้ อบต.ดำเนินงาน - ประสานงานหน่วยงานที่รับผิดชอบช่วยสนับสนุนด้านงบประมาณและวิชาการ

บทที่ 4

วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากปัญหาความต้องการของประชาชน ที่ได้จัดทำประชาคมทั้ง 7 หมู่บ้าน ร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลอำแพงได้กำหนด วิสัยทัศน์ โดยผนวกกับแนวนโยบายการบริหารของรัฐบาลปัจจุบัน ยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง และยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดสมุทรสาคร จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง ในรอบ 5 ปี (พ.ศ. 2557 – 2561) ไว้ดังนี้

4.1 วิสัยทัศน์ในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง

“สิ่งแวดล้อมน่าอยู่ ดูแลผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสทั่วถึง ประชาชนอยู่ดีมีสุขอย่างยั่งยืน”

4.2 พันธกิจการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง

1. ส่งเสริมเรื่องการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. จัดหาและบำรุงรักษาแหล่งน้ำใช้เพื่อการเกษตร
3. ส่งเสริมและสนับสนุนผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส
4. จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอทั่วทั้งหมู่บ้าน
5. ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬา
6. ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานด้านสาธารณสุข
7. ป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน
8. ส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนาคุณภาพการศึกษา และเทคโนโลยีของประชาชน
9. ส่งเสริมสนับสนุนอาชีพการเกษตรและอาชีพเสริม
10. ส่งเสริมและสนับสนุนประชาธิปไตยชาวบ้าน และภูมิปัญญาท้องถิ่น
11. ส่งเสริมการท่องเที่ยว
12. พัฒนาศาสนาและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น
13. การดำเนินนโยบายตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

4.3 จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง

- (1) เพื่อให้ประชากรในตำบลได้รับการศึกษาและเรียนรู้อย่างครบครันและต่อเนื่อง
- (2) เพื่อพัฒนาการกีฬา นันทนาการและเสริมสร้างสุขภาพให้ประชากร
- (3) เพื่อให้ประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรม ภายใต้ภูมิปัญญา ศาสนาและวัฒนธรรมของท้องถิ่น
- (4) เพื่อจัดการให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีคงอยู่กับประชากร
- (5) เพื่อให้ประชากรมีอาชีพที่มั่นคงมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต
- (6) เพื่อจัดระบบสาธารณสุขปกเื้อให้เพียงพอทั่วถึงและมีมาตรฐาน
- (7) เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- (8) เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส
- (9) เพื่อให้กลุ่ม องค์กร ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาตำบล

4.3 จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าแพง

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (TarGets)					
			ปี 57-61	ปี 57	ปี 58	ปี 59	ปี 60	ปี 61
(1) เพื่อให้ประชากรในตำบลได้รับการศึกษาและเรียนรู้อย่างครบครันและต่อเนื่อง	ประชากรตำบลอ่าแพง จำนวน 6,271คน ที่ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน	ประชากรตำบลอ่าแพงจำนวน 6,271คน ยังมีผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษา	6,271คน	1,254คน	1,254 คน	1,254 คน	1,254 คน	1,254 คน
(2) เพื่อพัฒนาการกีฬา นันทนาการและเสริมสร้างสุขภาพให้ประชากร	ประชากรตำบลอ่าแพง จำนวน 6,271คน มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง	ยังมีอัตราผู้ใช้บริการของ สถานีอนามัย จำนวนมาก	6,271คน	1,254คน	1,254 คน	1,254 คน	1,254 คน	1,254 คน
(3) เพื่อให้ประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรม ภายใต้ภูมิปัญญา ศาสนาและวัฒนธรรมของท้องถิ่น	-จำนวนของผู้เข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมมีความภูมิใจในความเป็นไทย -เด็กและเยาวชนได้รับการสนับสนุนด้านการศึกษาตามนโยบายและรัฐบาล	-จำนวนประชาชนชาติจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรม - ประชาชนยังมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวัฒนธรรมต่าๆ น้อย - การสนับสนุนด้านการศึกษายังไม่เพียงพอและทั่วถึง	6,271คน	1,254คน	1,254 คน	1,254 คน	1,254 คน	1,254 คน

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (TarGets)					
			ปี 57-61	ปี 57	ปี 58	ปี 59	ปี 60	ปี 61
(4) เพื่อจัดการให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีคงอยู่กับประชากร	-จำนวนต้นไม้ที่เพิ่มขึ้น - ร้อยละความสำเร็จของแผนการจัดการขยะชุมชน - ร้อยละของจำนวนภาชนะรองรับขยะมูลฝอยที่เพียงพอต่อความต้องการ	-ในพื้นที่ที่มีการปลูกต้นไม้ยืนต้นน้อย -ประชาชนยังมีส่วนร่วมในการจัดการขยะชุมชนน้อย -จำนวนภาชนะรองรับขยะมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ	7 หมู่บ้าน	1 หมู่บ้าน	2 หมู่บ้าน	2 หมู่บ้าน	2 หมู่บ้าน	-
(5) เพื่อให้ประชากรมีอาชีพที่มั่นคงมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต	-ประชากรตำบลอำแพงจำนวน 1,439ครัวเรือนมีรายได้ผ่านเกณฑ์ จปฐ. -สัดส่วนของประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น	- ประชาชนตำบลอำแพงยังมีความว่างงาน และขาดที่ดินทำกิน - ประชาชนมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ	6,271คน	1,254 คน	1,254 คน	1,254 คน	1,254 คน	1,254 คน

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (TarGets)					
			ปี 57-61	ปี 57	ปี 58	ปี 59	ปี 60	ปี 61
(6) เพื่อจัดระบบสาธารณสุขปโภคให้เพียงพอทั่วถึงและมีมาตรฐาน	-จำนวนที่เพิ่มขึ้นของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน -จำนวนไฟฟ้าสาธารณะที่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน -แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคได้รับการปรับปรุงให้ใช้ได้ -ประชาชนมีน้ำประปาสะอาดสำหรับอุปโภคและบริโภคที่เพียงพอ	- การพัฒนาเส้นทางการคมนาคมยังไม่ทั่วถึง -ไฟฟ้าสาธารณะมีไม่เพียงพอและไม่ทั่วถึง - แหล่งน้ำดื่มเงินและมีวัชพืชปิดทางระบายน้ำ - ระบบประปาเดิมมีสภาพการใช้งานที่ยาวนาน ขำรุดบ่อย ต้องเสียงบประมาณในการซ่อมซ่อมเป็นจำนวนมาก	7 หมู่บ้าน	1 หมู่บ้าน	2 หมู่บ้าน	2 หมู่บ้าน	2 หมู่บ้าน	-
(7) เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	-จำนวนคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ชีวิต ร่างกาย เพศ และยาเสพติดลดลง	-ประชาชนยังขาดจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อสังคม	6,271คน	1,254 คน	1,254 คน	1,254 คน	1,254 คน	1,254 คน

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (TarGets)					
			ปี 57-61	ปี 57	ปี 58	ปี 59	ปี 60	ปี 61
(7)เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	-จำนวนคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ชีวิตร่างกาย เพศ การจราจรและยาเสพติดลดลง	-ประชาชนบางส่วนยังขาดจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อสังคม	7 หมู่บ้าน	1 หมู่บ้าน	2 หมู่บ้าน	2 หมู่บ้าน	2 หมู่บ้าน	-
(8) เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส	-จำนวนผู้ได้รับการอบรม -จำนวนผู้มีอาชีพเสริมในครัวเรือน	-ประชาชนบางส่วนยังขาดความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ	6,271คน	1,254คน	1,254คน	1,254คน	1,254คน	1,254คน
(9) เพื่อให้กลุ่ม องค์กร ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาตำบล	-จำนวนผู้เข้าร่วมในการประชุมประชาคม	-ประชาชนบางส่วนยังไม่เห็นถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ	1,439 ครัวเรือน	288 ครัวเรือน	288 ครัวเรือน	288 ครัวเรือน	288 ครัวเรือน	288 ครัวเรือน

บทที่ 5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	ผู้รับผิดชอบ
1. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสวัสดิการสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	แนวทางที่ 1 การรักษาความสงบเรียบร้อยของท้องถิ่น	สำนักงานปลัด
	แนวทางที่ 2 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	สำนักงานปลัด
	แนวทางที่ 3 การสร้างสังคมให้มีความเข้มแข็ง	สำนักงานปลัด
	แนวทางที่ 4 การบริหารจัดการด้านสังคมสงเคราะห์และยกระดับคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และผู้ติดเชื้อเอดส์	สำนักงานปลัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	ผู้รับผิดชอบ
2. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการศึกษา	แนวทางที่ 1 การบริหารจัดการองค์การการศึกษาและองค์ความรู้	กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
	แนวทางที่ 2 การส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาสื่อสารการเรียนรู้การสอน	กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
	แนวทางที่ 3 การพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษา	กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	ผู้รับผิดชอบ
3. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนา สาธารณสุข กีฬา และ นันทนาการ	แนวทางที่ 1 การบริหารการจัดองค์กรและพัฒนาระบบบริการสาธารณสุข	กองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม
	แนวทางที่ 2 การป้องกัน ควบคุม และบำบัดโรค	กองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม
	แนวทางที่ 3 การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	สำนักงานปลัด
	แนวทางที่ 4 การส่งเสริมและสนับสนุนด้านสุขภาพและการกีฬา	สำนักงานปลัด
	แนวทางที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาเพื่อสู่ความเป็นเลิศ	กองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	ผู้รับผิดชอบ
4. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหาร จัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	แนวทางที่ 1 การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ	กองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม
	แนวทางที่ 2 การส่งเสริมการสนับสนุนการอนุรักษ์แลพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	กองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	ผู้รับผิดชอบ
5. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานและ สิ่งแวดล้อม	แนวทางที่ 1 การวางผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดิน	สำนักงานปลัด
	แนวทางที่ 2 การพัฒนาคมนาคมและการขนส่ง	กองช่าง
	แนวทางที่ 3 การพัฒนาและปรับปรุงสาธารณูปโภค สาธารณูปการ	กองช่าง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	ผู้รับผิดชอบ
6. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนา เศรษฐกิจ	แนวทางที่ 1 ส่งเสริม สนับสนุนการประกอบอาชีพและพัฒนาศักยภาพกลุ่ม อาชีพทางด้านการผลิต การแปรรูป และการตลาด	สำนักงานปลัด
	แนวทางที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางครัวโลกในด้านอาหาร ทะเล ด้านการเกษตร	สำนักงานปลัด
	แนวทางที่ 3 ส่งเสริมและสนับสนุนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางเลือกใหม่	สำนักงานปลัด/ กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
	แนวทางที่ 4 ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินชีวิต ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง	สำนักงานปลัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	ผู้รับผิดชอบ
7. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนา การเมือง การบริหาร	แนวทางที่ 1 การส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข	สำนักงานปลัด
	แนวทางที่ 2 ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรสาครทุกระดับอย่างต่อเนื่อง	สำนักงานปลัด
	แนวทางที่ 3 การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้นำท้องถิ่น	สำนักงานปลัด
	แนวทางที่ 4 การพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรที่ดี	สำนักงานปลัด/ กองคลัง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	ผู้รับผิดชอบ
8. ยุทธศาสตร์ด้านการศาสนา และวัฒนธรรมท้องถิ่น	แนวทางที่ 1 การสนับสนุนด้านการศาสนา	กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
	แนวทางที่ 2 การส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่น	สำนักงานปลัด/ กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

บทที่ 6

การติดตามและประเมินผล

การติดตามและประเมินผลโครงการเป็นหน้าที่ที่สำคัญ เนื่องจากเป็นการติดตามการปฏิบัติว่ามีการนำแผนยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติอย่างแท้จริงเพียงใด และได้ผลเป็นอย่างไร เพื่อสามารถวัดความสัมฤทธิ์ผลของแผนยุทธศาสตร์ได้ ในขณะเดียวกันก็สามารถเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้เป็นสมมติฐานในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ฉบับต่อไปได้ โดยการประเมินผลการปฏิบัติในแต่ละแนวทางการพัฒนาก่อน เพื่อนำไปสู่การวัดความสำเร็จของยุทธศาสตร์ ซึ่งจะแสดงให้เห็นได้ว่าการพัฒนาเป็นไปในแนวทางใด บรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนาที่ยั่งยืนและตอบสนองต่อวิสัยทัศน์หรือไม่

แนวทางในการติดตามประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ดังกล่าว ข้อ 28 ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ ดังนี้

- 1) กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
- 2) ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
- 3) รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตาม และประเมินผลแผนพัฒนาต่อสภา

ท้องถิ่น ผู้บริหาร คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ทั้งนี้ ให้ติดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

- 4) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติตามที่เห็นสมควร

การติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาสามปี

จุดมุ่งหมายสำคัญของการประเมินผลแผนยุทธศาสตร์นั้น คือ การประเมินว่ามีการนำแผนยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติอย่างแท้จริงเพียงใด และได้ผลเป็นอย่างไรเพื่อที่จะสามารถวัดความสัมฤทธิ์ผลของแผนยุทธศาสตร์ได้ ในขณะเดียวกันก็สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้เป็นสมมติฐานในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ฉบับต่อไปได้ ดังนั้น การที่จะประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาในภาพรวมได้จำเป็นต้องประเมินผลการปฏิบัติในแต่ละแนวทางการพัฒนาก่อน เพื่อนำไปสู่การวัดความสำเร็จของจำเป็นต้องประเมินผลการปฏิบัติในแต่ละแนวทางการพัฒนาก่อน เพื่อนำไปสู่การวัดความสำเร็จของยุทธศาสตร์ ซึ่งจะแสดงให้เห็นได้ว่าการพัฒนาเป็นไปในแนวทางใด บรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนาที่ยั่งยืนและตอบสนองต่อวิสัยทัศน์หรือไม่ ดังนั้นในขั้นต้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องติดตามประเมินผลแผนพัฒนาสามปี ให้ได้ข้อมูล ข้อเท็จจริง อันจะนำไปสู่บทสรุปที่ไม่บิดเบือนจากผลการปฏิบัติจริงที่เกิดขึ้น

แนวทางและวิธีการขั้นตอนในการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนสามปี

การติดตาม (Monitoring)

การติดตามนั้นจะทำให้ทราบได้ว่าขณะนี้ได้มีการปฏิบัติตามแผนยุทธศาสตร์หรือแผนสามปีถึงระยะใดแล้ว มีการดำเนินการในช่วงใด ตรงกำหนดระยะเวลาที่ได้กำหนดไว้หรือไม่

การประเมินผล (Evaluation)

การประเมินผลแผนยุทธศาสตร์ จำเป็นต้องมีเกณฑ์มาตรฐาน (Standard criteria) และตัวชี้วัด (Indicators) เพื่อใช้เป็นกรอบในการประเมินเพื่อให้เกิดความชัดเจน เป็นระบบ มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับ โดยประกอบด้วยเกณฑ์ที่สำคัญใน 2 ระดับ คือ เกณฑ์การประเมินหน่วยงาน และเกณฑ์การประเมินโครงการ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

เกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดการประเมินผลหน่วยงาน

ประกอบด้วย 7 เกณฑ์ 22 ตัวชี้วัด ดังนี้

1. เกณฑ์สัมฤทธิ์ผลและการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย (Achievement) เป็นการประเมินความสำเร็จโดยพิจารณาเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ กับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในนโยบาย โดยเป็นการประเมินผลขององค์กร 2 ส่วน คือ ผลในภาพรวมและระดับปฏิบัติการ ผลการดำเนินงานจะต้องเปิดเผยให้สาธารณชนทราบอย่างกว้างขวาง อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอและมีกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจน อาจเป็นทุกไตรมาส หรือผลการดำเนินงานประจำปีสัมฤทธิ์ผลรวมถึงการดำเนินงานที่มุ่งการบรรลุเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ในระยะยาว โดยมีตัวชี้วัดที่สำคัญ 2 ประการ คือ

1.1 ผลผลิต (Outputs) ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

- (1) ผลผลิตในภาพรวม (Overall outputs) เป็นการประเมินผลผลิตเทียบกับเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ โดยเปรียบเทียบผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริงกับเป้าหมายรวมขององค์กรในสายตาของสมาชิกขององค์กรและประชาชนผู้รับบริการ การประเมินผลดังกล่าวมีลักษณะที่เป็นพลวัตร (Dynamic) และมีปฏิสัมพันธ์กับสถานะแวดล้อมของภายนอกองค์กร
- (2) ผลผลิตระดับปฏิบัติการ (Operation outputs) เป็นการประเมินผลโดยพิจารณาระดับการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติการ โดยอาจพิจารณาจากผลผลิตต่อหน่วยกำลังคน ระดับการบริการต่อหน่วยเวลา สัดส่วนของต้นทุนและผลตอบแทน สถานภาพทางการเงิน สินทรัพย์และหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดผลตอบแทน (Non – performing loan) คุณภาพของผลผลิตและบริการสาธารณะ ประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรขององค์กร การประหยัดพลังงานและการรักษาสิ่งแวดล้อม

2. เกณฑ์ความเสมอภาคและความเป็นธรรมในสังคม ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ 4 ประการ คือ

- (1) การเข้าถึง เน้นความสำคัญในเรื่องโอกาสของประชาชน โดยเฉพาะผู้ด้อยโอกาสในสังคมให้ได้รับบริการสาธารณะ
- (2) การจัดสรรทรัพยากร พิจารณาถึงความเป็นธรรมในการจัดสรรทรัพยากรให้กับประชาชน
- (3) การกระจายผลประโยชน์ เน้นความเป็นธรรมในการกระจายผลประโยชน์หรือผลตอบแทนให้แก่สมาชิกในสังคม
- (4) ความเสมอภาค เน้นความเป็นธรรมเพื่อให้หลักประกันเรื่องสิทธิและโอกาสในการได้รับบริการสาธารณะโดยปราศจากอคติ ไม่แบ่งแยกกลุ่ม

3. เกณฑ์ความสามารถและคุณภาพในการให้บริการ ประกอบด้วยตัวชี้วัด 4 ประการ

- (1) สมรรถนะของหน่วยงาน เป็นตัวชี้วัดขีดความสามารถในการให้บริการและตอบสนองความต้องการของประชาชนกลุ่มเป้าหมาย
- (2) ความทั่วถึงและเพียงพอ พิจารณาถึงความครอบคลุม ความเพียงพอ และความครบถ้วนของการให้บริการทั้งในด้านกลุ่มเป้าหมายที่รับบริการและระยะเวลาที่บริการ
- (3) ความถี่ในการให้บริการ เป็นตัวชี้วัดระดับการบริการต่อหน่วยเวลาว่ามีความสม่ำเสมอต่อการกิจนั้นหรือไม่
- (4) ประสิทธิภาพการให้บริการ เป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพขององค์กรที่มุ่งเน้นการบริการที่รวดเร็วทันเวลา มีการใช้ทรัพยากรที่เหมาะสม ซึ่งในทางปฏิบัติจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานการบริการไว้เป็นแนวทาง

4. เกณฑ์ความรับผิดชอบต่อหน่วยงาน ประกอบด้วยตัวชี้วัด 4 ประการ
 - (1) พันธกิจต่อสังคม เป็นตัวชี้วัดที่แสดงถึงภารกิจของหน่วยงานที่มีต่อสังคม พิจารณาได้จากวิสัยทัศน์ นโยบาย แผนงานของหน่วยงาน
 - (2) ความรับผิดชอบต่อสาธารณชนเป็นตัวชี้วัดถึงความรับผิดชอบต่อประชากรกลุ่มเป้าหมาย
 - (3) การให้หลักประกันความเสี่ยง เป็นตัวชี้วัดที่มีความสำคัญเพื่อให้หลักประกันว่าประชาชนผู้รับบริการจะได้รับความคุ้มครอง และหรือการชดเชยจากหน่วยงานหากมีความเสียหาย ประชาชนผู้รับบริการจะได้รับความคุ้มครอง และหรือการชดเชยจากหน่วยงานหากมีความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานของหน่วยงาน
 - (4) การยอมรับข้อผิดพลาด เป็นตัวชี้วัดถึงความรับผิดชอบของผู้บริหารระดับสูงและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่จะยอมรับต่อสาธารณชนในกรณีเกิดความผิดพลาดในการบริหารหรือการปฏิบัติงาน
5. เกณฑ์การตอบสนองความต้องการของประชาชน ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ 4 ประการ
 - (1) การกำหนดประเด็นปัญหา การกำหนดประเด็นปัญหาที่มาจากประชาชนผู้บริการและการพิจารณาจัดลำดับความสำคัญ
 - (2) การรับฟังความคิดเห็น เป็นตัวชี้วัดถึงระบบเปิดกว้างในการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชนผู้รับบริการ
 - (3) มาตรการเชิงยุทธศาสตร์ในการแก้ปัญหา เป็นตัวชี้วัดถึงความพร้อมในการแก้ปัญหาให้กับประชาชนผู้บริการที่มีทั้งมาตรการระยะสั้นระยะยาว รวมทั้งเปิดกว้างให้ สาธารณชนได้รับทราบและมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ
 - (4) ความรวดเร็วในการแก้ปัญหา เป็นตัวชี้วัดการตอบสนองในการแก้ไขปัญหา การให้ความสำคัญและการกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหาด้วยความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ ไม่ละเลยเพิกเฉยต่อปัญหา
6. เกณฑ์ความพึงพอใจของลูกค้า ประกอบด้วยตัวชี้วัด 2 ประการ คือ
 - (1) ระดับความพึงพอใจ เป็นตัวชี้วัดความเห็นของประชาชนที่มีต่อหน่วยงานซึ่งเกี่ยวข้องกับคุณภาพการปฏิบัติงาน
 - (2) การยอมรับหรือคัดค้าน เป็นตัวชี้วัดความเห็นของประชาชนที่มีต่อหน่วยงานซึ่งเกี่ยวข้องกับคุณภาพการปฏิบัติงาน
7. เกณฑ์ผลเสียหายต่อสังคม ประกอบด้วยตัวชี้วัด 2 ประการ คือ
 - (1) ผลกระทบภายนอก เป็นตัวชี้วัดว่าหน่วยงานก่อให้เกิดผลกระทบซึ่งสร้างความเสียหายจากการดำเนินงานแต่ประชาชนหรือไม่ โดยอาจวัดจากขนาดและความถี่จากการเสียหายที่เกิดขึ้น เช่น การก่อสร้างถนนขวางทางน้ำหลากทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมใหญ่
 - (2) ต้นทุนทางสังคม เป็นตัวชี้วัดผลเสียที่สังคมต้องแบกรับ ค่าใช้จ่ายในการบูรณะความเสียหายที่เกิดขึ้น

เกณฑ์และตัวชี้วัดผลการดำเนินงานจะเป็นการพิจารณาเกณฑ์รวม (Multiple criteria and Indicators) และสามารถใช้เป็นกรอบหรือเครื่องมือในการประเมินผลลัพธ์สุดท้ายและผลกระทบในการดำเนินงานในภาพรวม เพื่อใช้เป็นบรรทัดฐานในการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานกับระดับการบรรลุผลและการสนองตอบความพอใจของลูกค้าหรือประชากรกลุ่มเป้าหมายสำหรับค่าตัวแปร (Attributes) แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับลักษณะกิจกรรมการดำเนินงานของหน่วยงาน

เกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดการประเมินผล

เกณฑ์มาตรฐาน (Standard Criteria)	ตัวชี้วัด (Indicators)	ตัวอย่างกรอบตัวแปร (Attributes)
1. สัมฤทธิ์ผลและการบรรลุ วัตถุประสงค์ของนโยบาย	- ผลผลิต - ผลลัพธ์	- ผลต่างระหว่างเป้าหมายกับ วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
1. ความเสมอภาคและความ เป็นธรรมในสังคม	- การเข้าถึง - การจัดสรรทรัพยากร - การกระจายผลประโยชน์ - ความเสมอภาค	- ปริมาณและคุณภาพทรัพยากรที่ ได้รับจัดสรรต่อคน - ผลประโยชน์แต่ละกลุ่ม เป้าหมายได้รับในแต่ละครั้ง - การไม่เลือกปฏิบัติและ/หรือการ เลือกปฏิบัติที่เป็นคุณ
2. ความสามารถและคุณภาพ ในการให้บริการ	- สมรรถนะของหน่วยงาน - ความทั่วถึงและเพียงพอ - ความถี่ในการให้บริการ - ประสิทธิภาพการให้บริการ	- พื้นที่เป้าหมายและประชาชน กลุ่มเป้าหมายที่รับบริการ - จำนวนครั้งในการให้บริการ - ผลลัพธ์เทียบกับปัจจัยนำเข้า
3. ความรับผิดชอบของ หน่วยงาน	- พันธกิจต่อสังคม - ความรับผิดชอบต่อสาธารณะ - การให้หลักประกันความเสี่ยง - การยอมรับข้อผิดพลาด	- การจัดลำดับความสำคัญ - ภารกิจหลักและภารกิจรอง - การตัดสินใจที่สะท้อนความรับ ผิดชอบ
4. การสนองตอบความต้องการ ของประชาชน	- การกำหนดประเด็นปัญหา - การรับฟังความคิดเห็น - มาตรการ/กลยุทธ์ในการแก้ไข ปัญหา - ความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหา	- ระดับการมีส่วนร่วม - การปรึกษาหารือ - การสำรวจความต้องการ
5. ความพึงพอใจของประชากร กลุ่มเป้าหมาย	- ระดับความพอใจ - การยอมรับ/คัดค้าน	- สัดส่วนของประชากร กลุ่มเป้าหมายที่พอใจหรือไม่ พอใจ - ความคาดหวัง - ผลสะท้อนกลับ
7. ผลเสียหายต่อสังคม	- ผลกระทบภายนอก (ทางบวกและ ทางลบ) - ต้นทุนทางสังคม	- ความสูญเสียทางเศรษฐกิจ - ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม - ค่าเสียโอกาส - ความขัดแย้งทางสังคม

เกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดการประเมินผลโครงการ

การประเมินผลโครงการ จำเป็นต้องมีเกณฑ์และตัวชี้วัดเพื่อเป็นเครื่องมือกำหนดกรอบทิศทางการวิเคราะห์และประเมินผลโครงการ ประกอบด้วยเกณฑ์ที่สำคัญ 8 เกณฑ์ ด้วยกันคือ

1. เกณฑ์ความก้าวหน้า (Progress)

เป็นการพิจารณาเปรียบเทียบผลของการดำเนินกิจกรรมกับเป้าหมายที่กำหนดตามแผน การประเมินความก้าวหน้าที่จะตอบคำถามว่า การดำเนินกิจกรรมตามโครงการสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดหรือไม่ เป็นไปตามกรอบเวลาหรือไม่และประสบกับปัญหาอุปสรรคอะไรบ้าง ประกอบด้วยตัวชี้วัด 4 ประการ คือ

(1) **ผลผลิตเทียบกับเป้าหมายรวมในช่วงเวลา** เป็นการดูสัดส่วนของผลผลิต (Outputs) ของโครงการว่าบรรลุเป้าหมายมากน้อยเพียงใด อาทิ ความยาวของถนนที่สร้างได้ จำนวนแหล่งน้ำขนาดเล็กเพื่อการเกษตร สัดส่วนปริมาณการงานการก่อสร้าง เทียบกับเป้าหมายรวมในช่วงเวลาที่กำหนด

(2) **จำนวนกิจกรรมแล้วเสร็จ** เนื่องจากโครงการประกอบด้วยชุดกิจกรรมต่างๆ มากมาย จึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดความก้าวหน้า โดยพิจารณาจำนวนกิจกรรมและประเภทของกิจกรรมที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ทั้งกิจกรรมหลัก กิจกรรมพื้นฐาน กิจกรรมรอง และกิจกรรมเสริม ในช่วงระยะเวลา อาจเป็นสัปดาห์ เดือน ไตรมาส หรือระยะของโครงการ (Phase)

(3) **ทรัพยากรที่ใช้ไปในช่วงเวลา** เป็นตัวชี้วัดความก้าวหน้าของการใช้ทรัพยากรในโครงการ ซึ่งครอบคลุมด้านงบประมาณโครงการ ได้แก่ งบประมาณที่ใช้ไป งบประมาณที่อยู่ระหว่างผูกพัน เงินงวดและแผนการใช้จ่ายงบประมาณโครงการ และอัตราการใช้บุคลากรสัมพันธ์กับเวลา ในรูปของ คน - วัน (Man - Day) หรือ คน - เดือน (Man - month)

(4) **ระยะเวลาที่ใช้ไป** เป็นตัวชี้วัดความก้าวหน้าเพื่อดูได้ใช้เวลาไปเท่าใดแล้ว และเหลือระยะเวลาอีกเท่าใดจึงจะครบกำหนดแล้วเสร็จ โดยจะสามารถใช้เป็นเกณฑ์ประเมินและควบคุมกิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมายด้านเวลา และเพื่อทราบถึงระยะเวลาที่ต้องใช้จริงเพื่อให้บรรลุเป้าหมายรวม

2. เกณฑ์ประสิทธิภาพ (Efficiency)

การประเมินประสิทธิภาพเป็นการเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่ได้ กับทรัพยากรที่ใช้ไปในการดำเนินงาน ทรัพยากรที่ใช้นอกจากงบประมาณแล้ว ยังหมายรวมถึงทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรทางการจัดการและเวลาที่ใช้ไปในการดำเนินงาน ประกอบด้วยตัวชี้วัด 4 ประการ คือ

(1) **สัดส่วนผลผลิตต่อค่าใช้จ่าย** เป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพการการใช้ทรัพยากรทางการเงินของโครงการเพื่อให้ได้ผลผลิตที่เหมาะสมและคุ้มค่ากับการลงทุน ซึ่งจะช่วยให้เกิดการใช้จ่ายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สมประโยชน์ ลดค่าใช้จ่ายและประหยัดต้นทุนการผลิต

(2) **ผลิตภาพต่อกำลังคน** เป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพการผลิตต่อบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่โครงการ ซึ่งนอกจากจะเป็นตัวชี้วัดถึงประสิทธิภาพการดำเนินงานแล้ว ยังแสดงถึงสมรรถนะและศักยภาพของทรัพยากรบุคคลในการดำเนินโครงการ และจะเป็นแนวทางในการปรับขนาดกำลังคนที่เหมาะสมในการดำเนินกิจกรรม และการเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรในระยะยาวอีกด้วย

(3) **ผลิตภาพต่อหน่วยเวลา** เป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพการผลิตในช่วงเวลา อาทิ จำนวนครัวเรือนที่ได้รับการอบรมอาชีพเสริมนอกภาคเกษตรต่อเดือน จำนวนนักเรียนที่เข้าเรียนต่อตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาในแต่ละปี จำนวนผู้ประกอบการรายย่อยที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในแต่ละช่วงไตรมาส

(4) **การประหยัดทรัพยากรการจัดการ** เป็นตัวชี้วัดความสามารถของโครงการในการประหยัดทรัพยากรทางการบริหารจัดการ อาทิ การปรับลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นในการดำเนินโครงการการตัดทอนขั้นตอนการปฏิบัติซึ่งส่งผลต่อการลดค่าใช้จ่ายของโครงการ การประหยัดค่าพลังงานและค่าสาธารณูปโภคเป็นร้อยละของค่าใช้จ่ายรวม

3. เกณฑ์ประสิทธิผล (Effectiveness)

การประเมินประสิทธิผล เป็นเกณฑ์พิจารณาระดับการบรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะด้านโดยดูจากผลลัพธ์จากการดำเนินงาน ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของประชากรกลุ่มเป้าหมายตามโครงการประกอบด้วย ตัวชี้วัด 4 ประการ คือ

(1) ระดับการบรรลุเป้าหมาย เป็นตัวชี้วัดว่าโครงการบรรลุเป้าหมายด้านใดบ้างและการบรรลุเป้าหมายส่งผลต่อประชากรเป้าหมายอย่างไร โดยสามารถวัดการเปลี่ยนแปลงในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรเป้าหมาย อาทิ การบรรลุเป้าหมายด้านเศรษฐกิจ สังคม

(2) ระดับการมีส่วนร่วม เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จโดยให้ความสำคัญกับมิติการมีส่วนร่วม โดยสามารถอธิบายความสัมพันธ์เชิงเหตุผลได้ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนส่งผลต่อระดับความสำเร็จมากน้อยเพียงไร และโครงการจะปรับปรุงส่งเสริมการมีส่วนร่วมได้อย่างไร ระดับการมีส่วนร่วมสามารถวัดจาก จำนวนประชากร ความถี่ระดับและกิจกรรม ซึ่งครอบคลุมการร่วมตัดสินใจ วางแผนและติดตามผล

(3) ระดับความพึงพอใจ เป็นเกณฑ์วัดระดับการยอมรับ โดยอาจพิจารณาจากสัดส่วนของประชากรเป้าหมายที่พึงพอใจกับบริการของรัฐ สัดส่วนของครัวเรือนที่พอใจการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่โครงการ ระดับความพึงพอใจในมาตรการตามโครงการ

(4) ความเสี่ยงของโครงการ เป็นตัวชี้วัดประสิทธิผล เพื่อดูว่าโครงการมีความเสี่ยงในการบรรลุเป้าหมายด้านใดด้านหนึ่งหรือเป้าหมายรวมของโครงการหรือไม่ ซึ่งค่าความเสี่ยงจะประเมินจากการเปลี่ยนแปลงสถานะแวดล้อมของโครงการ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและสิ่งแวดล้อมทั้งระยะสั้นและระยะยาว

4. เกณฑ์ผลกระทบ (Impacts)

เป็นการพิจารณาผลกระทบโดยรวมต่อประชากรกลุ่มเป้าหมาย ชุมชน สังคมและหน่วยงานในภาพรวม เป็นผลระยะยาว ผลกระทบอาจมีทั้งมุ่งหวัง (Intended impacts) และผลกระทบที่ไม่ได้มุ่งหวัง (Unintended impacts) ซึ่งอาจเป็นผลด้านบวกหรือด้านลบก็ได้ ประกอบด้วยตัวชี้วัด 3 ประการ คือ

(1) คุณภาพชีวิต เป็นตัวชี้วัดผลกระทบต่อการพัฒนาหรือยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรกลุ่มเป้าหมาย อาทิ รายได้ ความเป็นอยู่ โอกาสทางการศึกษา การมีงานทำ สุขอนามัย สภาพแวดล้อมของครัวเรือนชุมชน โดยสามารถวัดจากสัดส่วนครัวเรือนหรือประชากรที่ได้รับบริการจากโครงการพัฒนา ที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตที่ดีหรือมาตรฐานการดำรงชีพ

(2) ทศณคติและความเข้าใจ เป็นตัวชี้วัดผลกระทบโดยมุ่งเรื่องทัศนคติและความเข้าใจของประชากรกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อโครงการ โดยสามารถวัดระดับ (Scale) ทั้งเชิงบวกและลบต่อตัวโครงการเอง โดยเฉพาะวัตถุประสงค์และมาตรการนโยบายผลประโยชน์ของโครงการ ความพึงพอใจในการรับบริการ และทัศนคติต่อผู้บริหารและเจ้าหน้าที่โครงการ

(3) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เป็นตัวชี้วัดผลกระทบโดยให้ความสำคัญเรื่องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมาย โดยเปรียบเทียบระยะก่อนและหลังมีโครงการ อาทิ สัดส่วนของครัวเรือนที่ยอมรับเทคโนโลยีการผลิตที่รักษาสิ่งแวดล้อม จำนวนเกษตรกรที่ทำการเกษตรแบบธรรมชาติมากขึ้น การปฏิบัติขอใช้ยวดยานโดยเคารพกฎจราจรมากขึ้น การออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งมากขึ้น และลดละพฤติกรรมการซื้อสิทธิขายเสียง การลดพฤติกรรมการประพาดขอบในการปฏิบัติหน้าที่

5. เกณฑ์ความสอดคล้อง (Relevance)

เกณฑ์การประเมินความสอดคล้องมุ่งพิจารณาว่าวัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับความต้องการหรือสามารถแก้ไขปัญหาตามที่กำหนดไว้แต่ต้นหรือไม่ ซึ่งจำเป็นต้องมีการประเมินความต้องการที่แท้จริง ตลอดจนจะต้องตอบคำถามด้วยว่า แนวทางและกลยุทธ์ที่ใช้ในการดำเนินงานสอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาที่เป็นจริงได้หรือไม่ ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ 3 ประการ คือ

(1) ประเด็นปัญหาหลัก ซึ่งพิจารณาจากจำนวนเรื่องหรือประเด็นปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น ทั้งที่ได้รับการแก้ไขแล้วและที่ยังไม่สามารถแก้ไข รวมถึงการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาตามความเร่งด่วน ตามความรุนแรงของปัญหา

(2) มาตรการหรือกลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหา เป็นตัวชี้วัดความสอดคล้องกับการแก้ไขปัญหา ซึ่งเป็นมาตรการทั้งระยะสั้นและระยะยาว โดยสามารถดูได้จากมาตรการที่ผู้บริหารโครงการนำมาใช้ตลอดช่วงระยะเวลาของการดำเนินโครงการ และความสอดคล้องกับปัญหาหลัก

(3) ความต้องการหรือข้อเรียกร้องของประชากรกลุ่มเป้าหมาย เป็นตัวชี้วัดถึงปัญหาเพื่อสนองความต้องการของผู้รับบริการในการแก้ไขปัญหาที่ประสบอยู่ อาทิ คำร้องเรียน ข้อร้องทุกข์ ให้แก้ไขปัญหาเพื่อสนองตอบกลุ่มเป้าหมายตามโครงการที่ไม่ได้รับผลประโยชน์จากการดำเนินโครงการ หรือได้รับความเสียหายจากการดำเนินโครงการซึ่งจะเป็นตัวชี้วัดความสอดคล้องในการดำเนินโครงการ และสนองตอบต่อความต้องการของประชากรเป้าหมาย

6. เกณฑ์ความต้องการหรือข้อเรียกร้องของประชากรกลุ่มเป้าหมาย (Sustainability)

เป็นเกณฑ์การพิจารณาที่สืบเนื่องจากความสอดคล้อง โดยพิจารณาระดับความต่อเนื่องของ กิจกรรมว่าจะสามารถดำเนินต่อไปได้โดยไม่มีการใช้งบประมาณจากภายนอกโครงการ ความสามารถในการเลี้ยงตัวเองได้ นอกจากนี้ยังหมายรวมถึงความสามารถในการขยายกิจกรรมไปยังพื้นที่แห่งใหม่ ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ 3 ประการ คือ

(1) ความอยู่รอดด้านเศรษฐกิจ (Economic viability) เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรทางการเงินของโครงการ อาทิ จำนวนงบประมาณของโครงการ แผนการใช้จ่ายงบประมาณภาระผูกพัน สัดส่วนค่าใช้จ่ายเทียบกับผลผลิตที่ได้ ปริมาณเงินทุนสำรอง แหล่งสนับสนุนงบประมาณปริมาณงบประมาณ หรือ เงินทุนหมุนเวียน จำนวน และขนาดกองทุนดำเนินโครงการ ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึงความอยู่รอดทางเศรษฐกิจของโครงการ

(2) สมรรถนะด้านสถาบัน (Institutional capacity) เป็นตัวชี้วัดความสามารถของหน่วยงาน หน่วยงานในการบริหารโครงการ การพัฒนาองค์กรประชาชน การมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับการมีส่วนร่วมของประชากรกลุ่มเป้าหมาย ในกระบวนการตัดสินใจ การวางแผนงานและบริหารโครงการ และการปรับปรุงระเบียบวิธีการปฏิบัติที่เอื้อต่อการดำเนินโครงการ

(3) ความเป็นไปได้ในการขยายผล เป็นตัวชี้วัดความยั่งยืน โดยพิจารณาความสามารถในการพึ่งตัวเอง โอกาสและช่องทางในการขยายผลการดำเนินโครงการกรณีโครงการประสบผลสำเร็จด้วยดี ทั้งการขยายผลตามแนวราบ กล่าวคือ การเพิ่มกิจกรรมโครงการเดิมและการขยายผลในแนวดิ่ง ได้แก่ การขยายพื้นที่โครงการ การขยายเครือข่ายโครงการออกไปทั่วภูมิภาค และการยกระดับโครงการเป็นระดับชาติ

7. เกณฑ์ความเป็นธรรม (Equity)

เป็นเกณฑ์ที่มุ่งให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม (Social equity) โดยพิจารณาถึงผลลัพธ์และผลกระทบจากการดำเนินโครงการ โดยยึดหลักการว่าประชากรกลุ่มเป้าหมายจะได้รับหลักประกันเรื่องความเป็นธรรม ความเสมอภาค ความทั่วถึง ในการรับบริการ การจัดสรรคุณค่า (Values) และการกระจายผลตอบแทนที่เสมอภาคเท่าเทียมกัน ประกอบด้วยตัวชี้วัด 3 ประการ คือ

(1) ความเป็นธรรมระหว่างกลุ่มอาชีพ เป็นตัวชี้วัดความเป็นธรรมโดยให้ความสำคัญทุกกลุ่มย่อย ในสังคม อาทิ ความเป็นธรรมในการจัดสรรทรัพยากรแหล่งน้ำแก่กลุ่มเกษตรกรและกลุ่มอาชีพอื่น การจัดหาตำแหน่งให้กับผู้ว่างงานและผู้ถูกเลิกจ้าง มาตรการลดผลกระทบทางสังคม ปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจที่จัดให้แก่ประชากรทุกสาขาอาชีพ

(2) ความเป็นธรรมระหว่างเพศ เป็นตัวชี้วัดที่ให้ความสำคัญเรื่องความเป็นธรรมระหว่างเพศ ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่มีความสำคัญมากขึ้นในการประเมินโครงการพัฒนา โดยดูว่าการดำเนินโครงการให้ความเสมอภาคระหว่างเพศ หรือมีการเลือกปฏิบัติระหว่างเพศ (Gender discrimination) หรือไม่ โดยสามารถพิจารณาเรื่องความเท่าเทียมในโอกาส บทบาทระหว่างหญิง/ชาย การปฏิบัติที่เคารพสิทธิ ของสตรี

(3) ความเป็นธรรมระหว่างชนรุ่น (Intergenerational equity) เป็นตัวชี้วัดที่เน้นความเป็นธรรมระหว่างชนรุ่น ระหว่างชนรุ่นปัจจุบันและชนรุ่นอนาคต (Future generation) ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับการ จัดสรรและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ การจัดหาพลังงาน โครงการพัฒนาขนาดใหญ่ โครงการที่ผู้ได้รับกระทบจากการตัดสินใจ และการดำเนินโครงการในปัจจุบัน

8. เกณฑ์ความเสียหายของโครงการ (Externalities)

เป็นเกณฑ์ที่สำคัญในการประเมินโครงการเพื่อเป็นหลักประกันว่า การดำเนินโครงการจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือผลกระทบด้านลบต่อสังคมหรือชุมชน ประกอบด้วยตัวชี้วัดที่สำคัญ 3 ประการ คือ

(1) ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เป็นตัวชี้วัดความเสียหายด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นผลจากการดำเนินโครงการ โดยเป็นการวัดและประเมินเปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้นจริงกับการศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessment - EIA) ในช่วงก่อนทำโครงการ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายรับผิดชอบและมีการชดเชยความเสียหายจากผลกระทบในลักษณะที่เหมาะสมและเป็นธรรมแก่ผู้เสียหาย เพื่อเป็นหลักประกันความเสี่ยงให้กับสังคม และเป็นมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้อนุมัติและผู้ดำเนินโครงการ

(2) ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ เป็นตัวชี้วัดผลกระทบหรือความเสียหายทางด้านเศรษฐกิจที่เกิดจากโครงการพัฒนาของรัฐ ในลักษณะของผลกระทบภายนอก (Externalities) ซึ่งสร้างภาระให้กับประชาชนและชุมชนโดยรอบที่ต้องแบกรับค่าใช้จ่ายเป็นต้นทุนทางสังคม (Social costs) ที่ต้องเสียไป อาทิ พื้นที่การเกษตรที่ถูกน้ำท่วมเสียหายจากโครงการสร้างเขื่อน

(3) ผลกระทบด้านสังคมและวัฒนธรรม เป็นตัวชี้วัดความเสียหายที่เกิดจากการดำเนินการและส่งผลกระทบต่อด้านสังคมและวัฒนธรรมของชุมชน อาทิ การดำเนินงานที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง การสูญเสียโครงสร้างแบบแผนและวิถีการดำเนินชีวิตที่ดี ความเสื่อมถอยของขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ความเชื่อ ความเอื้ออาทร ความร่วมมือและความช่วยเหลือเกื้อกูลของชุมชนดั้งเดิม

เกณฑ์และตัวชี้วัดดังกล่าวข้างต้นสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผลโครงการซึ่งครอบคลุมมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม มิติด้านการบริหารจัดการ มิติด้านทรัพยากร และมิติด้านสิ่งแวดล้อมเกณฑ์และตัวชี้วัด จะเป็นประโยชน์ในการติดตามและประเมินผลโครงการ ในลักษณะที่เป็นพลวัตร ในทุกขั้นตอนของกระบวนการโครงการ เพื่อวัดถึงความสำเร็จและความล้มเหลวของโครงการพัฒนาด้านต่างๆ ซึ่งในทางปฏิบัติจำเป็นต้องนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับลักษณะโครงการ โดยกำหนดและวัดตัวแปรเฉพาะเพื่อประมวลเป็นตัวชี้วัดรวม (Composit indicators)

เพื่อให้การติดตามและประเมินผล เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำและประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 หมวด 6 ข้อ 28 และเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จของยุทธศาสตร์และเป็นการประเมินผลแนวทางการพัฒนา ให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน และวิสัยทัศน์ที่ได้กำหนดไว้ องค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง มีคำสั่งดังนี้

1) คำสั่ง ที่ 24 /2559 ลงวันที่ 29 มกราคม 2559 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง

2) คำสั่งที่ 28 / 2559 ลงวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2559 เรื่อง แต่งตั้งประธานและเลขานุการคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง

ประกอบด้วย

๑. นายวสันต์	ควรผดุง	ผู้ทรงคุณวุฒิ	ประธานกรรมการ
๒. นายประสงค์	กะมิ	ประธานสภาฯ	กรรมการ
๓. นายบุญมา	นพคุณ	สมาชิกสภาฯ ม.๗	กรรมการ
๔. นายนิพนธ์	ผ่องใส	สมาชิกสภาฯ ม.๖	กรรมการ
๕. นายชิงชัย	มาสวัสดิ์	ผู้แทนประชาคม ม.๑	กรรมการ
๖. นายพงศกร	สุขสันติลาภ	ผู้แทนประชาคม ม.๕	กรรมการ
๗. นายสุเทพ	วานิชสำราญ	ผู้แทนประชาคม ม.๕	กรรมการ
๘. นายทองปลิว	ผ่องใส	กำนันตำบลอำแพง	กรรมการ
๙. นายเข้มเพชร	ศรีชนะ	ผอ.ร.ร.บ้านคลองหลวง	กรรมการ
๑๐. นายเกษิ์เดช	พรมทอง	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๑. นางอัจฉริยา	ข้อสุวรรณ	หัวหน้าสำนักปลัด	กรรมการ
๑๒. น.ส.รัตนภรณ์	เนียมมะณี	ผช.จนท.วิเคราะห์นโยบายฯ	กรรมการ
๑๓. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง			เลขานุการ/กรรมการ

ให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง มีอำนาจหน้าที่

ดังนี้

1. กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
2. ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
3. รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง ให้ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง เสนอต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลอำแพง และประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบ โดยทั่วกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ทั้งนี้ให้ปิดประกาศโดยเปิดเผย ไม่น้อยกว่าสามสิบวัน
4. แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร
5. ดำเนินการอื่นใด ตามอำนาจหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง